

49.

Špicar Jaka

K skupni mizi!. Scena za proslavo 1
december 1939. - [1939]. – 6 str.

40.

Špicar Jaka

Drabosnjak. Narodna igra v 5. dejanjih. –
[1935 - uprizorjena]. – 80 str.

41.

Špicar Jaka

Osojski spokornik. Koroške legende v
4. dejanjih. – [1935 - izvajana]. – 16 str.

Kot radijsko igro spisal Jaka Špicar.
(21. 4. 1935 RLj)

44.

Špicar Jaka

Magister Johanes in njegova vera.
Legenda v 3. dejanjih. – 37 str.

45.

Špicar Jaka

Tabor sanja. Igra za sokolski naraščaj v
1. dejanju. – 8 str.

40
Jacobsonich

41
Odyshu
Opshant

44
Magister
Johannes

45
Telov
Sanyer

49
K shupni
muzi

Jacobsonich
Odyshu Opshant
Magister Johannes
Telov Sanyer
K shupni muzi

Tovarniška zaloga poslovnih knjig

Štev. Bpoi	Štev. listov Bpoi znesena	Čena Lena
102	150	Šir 20-

1.
Step je, kova se o petjuem ukraju.

Drabosnyaks.

Narodna igra v petob dejanjah.
Spisal Jeka Spisar.

Vse pravice pridržane!

Spisar

Dejanja se vidi:

- I. Na Seutnyjor leta 1813 na Seutnyjin
- II. Priimajit dvi poznye na Drabosnyaksem domišen.
- * III. Leta 1814. v Drabosnyahi pojilbi.
- IV. " 1818. " " hiši.
- V. " 1822. na Drabosnyaksem domišen.

Osebe:

Andrej Puster, p.o. Gradovnjak na Gradovnjaki, kmet

Neja, njegova žena,
Gregar } njuna otroka
Lizej }

Andrej Serajnik, župnik in dekan na Ljutjujcu
skole, njegov partiz

Radaunjak, kmet na Radaunji in pohorovjaci

Leleci Jurij, pisar
bert, beric

Mišor mlinar
Kran, kmet } v Breznicih
Bojcey, njegova žena }

Šteuheljnovi Hauzej's Ernovjak

Folt, } mlajši }
Lenci } } na Gradovnjaki
Tabela, debla }

Nauca, godinje v Starfu

3) Pisar

4) Lector

2) Katakharices

1) Kamrišk, Gradovnjak last iz jezere

4) Godilničar na Ljutjujcu
2 berica, 2 gudator, 1 fantje, 1 ubra.

*

19. 1934

To the dunes of the ...
... ..
... ..

I. de jure

Na št. Jurijem v gornjem na hribovju cerkev, obdane z gozdom. Na levi
miznarije, hijsi ob enem gostilni. Neki ob abarici petarovi stari.
Je na elan rejme (jezanje) ob št. Juriju, murena apitel. Lga, vltu.
En dan.

Od ruhe doli pishajo, vni pragnicini, ljudje vel mase ni gostoje
pued zidam. Metru gyo h gostilni ni tam vedje h mizam.

1. quizo.

deat, Zeleni Jurij, chlimer, Redarijch, Drebrnych, Kamnik, Gregor, Slojic,
gostilnicar, nataheric, lecter qui stantur, potam gupurich.

deat (tolie na bobem, potam): Le shop! Le shop! Vimeum serarje Na.
poleone u zaporednje, de je murajo vi fentje pu puel piam
ni porclja jariti qui hantura v Dejshu (merije vamberische) na
dan 30. tega mureca, de u nabere puito 657 moj, hi job
sime dletu zganje ilirsha vojsha pohojine. Idur ne bi qui,
del ne nabur, hi fuy vltua potijem ni se hazurran 500 dr
1500 frankov hazni, ze batior jameje njigori otarsi z rucm pro.
jim puvrojenjem. (Spel bobna, potam puelle h gostilni.)

Zupurich (je med tem quizal po hribu v cerke): Da, de, dragi farani, po
slisajte sin ubogajte oblect. Vni mureuro po porje delati ze sta.
gore, v poteri govimo in h letni qui potamur. Pozna, bar je
hizjeje ni serarje, bar je serarjeje? (bdide.)

2. quizo

Pujinji fuy gupurich

1) Fajinviden pe se bolj, ko so ga Francozi naredili za slukana?
Gregor: Saj jih miso Francozi! Ljubljanski škof jih je imenoval!
Radanjški: Kiti je lebr-

2) (ploji s kramo pishtar ob zidu)

(ki je vedel, goščilni qui misje, ostane in se postelje)

Radanjah: Tahr, tehr, gospodi je lahko. # Tahr pe Orzu koj posteljuje, enajen pa dojenus mi - me pa gospoda.

Nebeteri: Ah, mi! Ah plečujemus do'bro!

Jurij²: Pa patek, v imeni božjem! Se jaz se plečujem od table obogla pisheer, hi mi bičičje rane, hebu oit hisseem mlinayuzarčje^{duro} bistih galjer, hi jih v ordi pošte in ~~in~~ p volnem hriste.

Solinar: Se tu gori na Sautjnjim ni pohoje pred tem jezikom. - Pjsti Jurij, danes ze bom kupel jaz par pličer. (Gre k goščilni.)

Jurij (s hrano ze njeem): Orz je del, Orz je orz, je to apet del, hiš sine denar, jaz se jezika, to gre rhupej, v božjem imenu. Kupite pisheer! (Gre ze mlinayjem. Oba vedeta.)

Radanjah: V favorj jih pjsli quotojat, le bar v favorj, pa le tistim, hi sinajj doozj ni hi jim ni hebe dojeti na Orzu, ne enajen. No, fantje, ali ate sticali? Na nabur, potem pas niholi oie domoo! Pa me fushe, pa ne oem, ham se! Le bar, le bar!

Jezus: Seveda prur stli ni prur mi rami, pa mokeden drugi nametu nes!

Sbert: Tahr je Jezus! To je benda kuroshje fante!

Radanjah: To je benda kuroshje fante! Si, sbert, vedela, hi sinas - bise, francoski!

Hammih: Nič ne dragojz Francosje, Radanjah, nič! Vse bar je par! Francosji so ze pravi fushe ni jaz pravim, Orz jih obravi qui nes. # njimi je pisle probele ze kmetas, da ni oie

podložem pognisnim quacabam in quid oblecti, sur ovi zucki.

Pa ker je največ medur (o grodocbom) ravni sur, Redanjek, ravni, da vrah falhs nene dubet me pobi in je sur in beti, da bi se hoto aropal.

Heet: Fehr, tehr je!

Kamnik: abobai, cheet, da te se eubret ne nakuri.

Redanjek: chislite, da ce hej bojinu! Pri ock gaudajol in pri ock besich in budich, nie ce ce bojinu in quorim: Tol...

Trabsonjek (je abopel suru k Redanjeku): Fehr, pa notene (benne ock)!

Redanjek (umolkne, pogleda Trabsonjeki.)

Trabsonjek: Pamet! Sej ni je zadost star!

Redanjek (vse jeje me) hej li, pfgume ne pta in odose.)

3. prizor.

Prejonyj pri Redanjeki.

Heet: Sej vem, zehej je tehr smet ne Franceze!

Trabsonjek: Tudi mi vem - -

Heet (haje z gubro kraj): Her ne more ock, kebne ockich. To!

Trabsonjek: Hej li to, ker je pto je pto. Tams mi ock - -

Heet: Her pti ne more, sur se mi tu - -

Trabsonjek: Pa peimur, da je pes tehr. Veliko je na prostu ma³ nje in ~~reba~~ zeborganja, je melo hocke! Saj je quorim, da mi tege eava sploh ne pazumemo. Telo ho bo quetelto abo in ock heb, ce hock pazumeli. Tams ho vas opisam, hje ce je prej hoto je nas jezike^{2 3 4}

brigel? Ve je hito nemško, ali ni paginnet, ali ne, bed.
 kar se simamo cesarja Napoleona, se pa vedelbe raj,
 glóšajo tudi v nosem, proevjam jeziku. Pa šole! Res je
 da sta jih charija Terezije je jožef, Bog jimne daj dobro,
 upeljale, ali naše bende ni hito a vjile, zdej pa je.
 Steun je poročevanju ni pricasem nos kmečki stan, fer
 nora poruje bende ni goevroba, je kmečke bende.
 Res je, da živimo v svetla čar in ni pa, lebur hi pade,
 als tje niso prvi Francoski. Ali je hito pred vjimi kaj
 boje? Lehtu je bo, ee poms vni ahujj pametui ni ee Bog
 Napoleona de meo in zdraoje.

Kammik: Tahr je, tehr! Andra sine par!

Goub'hadar (muj'iri): Pjziste sem! Pjziste! Cisava je je mekha!

Kammik (Dabronjeh): Pjzite, Andra, pjzite!

Dabronjeh: No pe pjdive. (Klicu vnu) Horo, ^{ali} hi hi by iproglal,
 pa pidi. (Gesta a Kammikam in pcedu k muzi.)

Gregar (je peljal abojija k lectaju ni rasur muzijete): To je, da bom.
 Najpej pod pjuh!

(Teeine fudi solide. Ostanejo k pi emi muzi mubnae in muzi, pi
 dungi Kammik in Dabronjeh, karur pisevete ee Gregar in abojij.
 best je puvli obij gostalnicaya, hi abje. ~~Ze Dabronjehi best.~~)

Netcharica (je pimele mlincay pjdio ni ^{stoj} k Dabronjehu):
 Kaja pimecam?

Dabronjeh: Ze subet polie vine! (Kammik) Ali ne?

Kammik: To je des! Jufineli bams dome. (Katchevica v hudo in
primere čez neke baco pripoč.)

Gorbiludiar: Tre bar domus, ve bar domus! Kuzojje nič, ~~le~~ frou,
hi je taki!

Lectar: Hej bōi ki jameel, mene pogly! Lhaj' mōkurega ni vee
pod pjubr. Zdeaj nej vas li' v'icela chajje Terejje, Bog
ji gche od -- ji' deaj reur sūe, zdeaj!

Gorbiludiar: Zdeaj ga chajje Terejje?

Lectar (re pūlligis): Mi ne pūte, de je pnes odgnela ed per.
hrensik žiguanje vce krancaje in dovlele pōsino nam,
lectarjem, de pmenis pūti p stauti. To se mureli liti
yati' cavi tchiet ga steye in ga meel!

Jurij: Sej zdeaj sueli' mimes' nagotke, de li' ti kranol kuzojje.
Tak ni, behu jaj! Vesk vna pōji kranu, kuzer pa nič,
v imenu Bogjem. Bo je behu, bo je, hej ne mōlincor?
No, kōbōsnysh, hej je hej rajini deleji, di' imos' spet hej
nōrege?

Kōbōsnysh: Nehej je so, ^{rajtan} ~~ni~~, spet, nehej!

Jurij: chajjin' parizon vimeji' pōraj' o puch' pōjish' brich. byu
u jez obodim z mojim' pūshki. Tabole go v'icel' v
pūtu go ^{provid} ~~ne~~ ~~bech~~ bech' na gles' zemham' qui pūji.

Mojcej: Nāsa mame' zmiraj' jōheji' zaven.

Gorbiludiar: Jaj li' sueli' nejigje' jōbel, hej sēngurjōs' letos' tchō
delo' heje.

Diabrosvyeh: Pa' denarjiv ni! Mi mislite, da bi jaz mogel
 vedeti v gostilni, ce ne bi zraven spet se hali gosp. Mi,
 holi! Te same pojche so nam vse pozale. Pa ne prav
 nam, privedi ni je prej. Te leta 1797. je imela Avstrija
 466 milijonov goldinarjev dolga, leta 1801 ga je bilo že
 592 milijonov in ko so leta 1809 zasedli Francozi ga
 je bilo že 658 milijonov. Bankrota so pa le se tiskali
 naprej. Zletel in prelet, holiha ga je se bilo ---

Jurij: In holiha so ga nemurni ljudje pchajali ---

Diabrosvyeh: Je bilo hali poldelet. - No raj vete, kebi je bilo!
 Pa čevljev je stalo 80 goldinarjev, vol pa kivo. Fran-
 cozi so nam zamenjali raj evro za pet, v Avstriji pa
 so zamkli stari bankroci leta havi ~~spet~~ por vol.
 javo. Lusi se mi holiha ne bojiim!

Jurij: Je pei teho, enkrat gov, enkrat dol! V bojjemv imcum!

Diabrosvyeh: Lacer je se po vsem vedu teho, pa se delbi, he,
 kor pri nes.

Mlinar: No čucla, de nobena pei ne pre. Ljudje vimejo! Pri neki
 vidim! (Katchurini) Se en polio! (Katchurine njame polio in
 prineu spet pijačo.)

Jurij: Jaz hudi pri neki vidim. Se pishki ne grejo teho, bebun v prejjimih
 carih. V bojjemv imcum! (Mlinar nun je natvobl.) Čarbi mi brole
 brole dane mlincijem in pekam - amen! (Fyjiče.)

Mlinar: Čert, sem peči. (Goldinaricija) Kopruc je čerta!

skert (pincele ni ho pinere nelakusa bozane ter umu sulinar netoci, zputianu
oljaduostjo, sulinarja); Na zelovje! (Dije.)

Jurij: Ti, drabrnjela, rec' koj sem hotel poci!

Drabrnjela: Koj pa?

Jurij: Koi, kaj sam ne znam ne brati ne pisati, ali pred bekimi stori;
najitimi duoci sem ^{bit} Nuncab in sem videl, ko so vent.
vati kvari za svinto iz enih taboh majhnih bukete.

Pa vprasam, bebine bukete, so to, pa pravi gospodinjje:
Kajlige segem kaj brer und kont. Pa zbarsklynjem in
so pehti, da so to buketeje za protejagme, ~~z~~ ze vutra
nje, pa za puceja (kaji roze) bi ~~xxx~~ ^{me} saci ^{vele} su navi denar,
ce ze prav znaš publicati - - pa ze copenijo ni ne sem, huj se.

Drabrnjela: Vem, vem! To ^{or} Kolousov ^o ~~xxx~~.

Jurij: Nemishe so, pa zlo stane.

Drabrnjela: Peloto let, ali je se rec'. Napuj so pite ne ^{latajin} ~~lati~~ ~~l~~ tishane
~ Kolerajne leta 1321.

Jurij: Ti, hi teli sepr znaš. Preloji jih na nase! To si bit me,
koj je nase ljude.

Drabrnjela: So so gospodane.

Jurij: Ne mogre! So so ~ Nuncab vculodi iz njil.

Drabrnjela: Shiraj! Francoji so jih gospodali!

Jurij (u zendi): Vbojsem imenu! Lahaj pa?

Drabrnjela: Ker je ou shujaj sama kabja vna - parijo.

Jurij: Ni mogre! - Ali, rei, bekar mi je tute gospodinjje

Drebronych: Sej kvarim, da se prepovedam.

Jurij: Pa shiroj naredi!

Drebronych: Shiroj? Kaka pa?

Anton: Jaz se kvarim, naredi, Andras! Pa se čas quiseil, da ti svetih nisi ne bo hube shirosti, mogoče par hundlu. Pravi, da je Napoleon na Ruben par stih po medlo --- Danes ali jutri pa jih tudi blo ne bo več teh Francov.

4. prizor

Prisrni, drotij

Antej: Tolen dan! (Stopi k Drebronychu) Gajpod quiseji, da quidite quidi, ho pojclite danes, malo v farozj.

Drebronych: Hej se je?

Antej: Teore je nehaj zbalala - ce ti quisli pogledat.

Drebronych: No, se pojclimur! Placam!

Natcherari (stopi k muzi, on ji da denar): Zbratim!

Drebronych (vrtane): No, pa meino!

Kamnik, Geger, Slojij: Seino!

Gostilnicar: Seino! Pa se hej prisli, Andras!

Drebronych: Pa je spet v prethum haj! (Dugim) Seino, Jurij, prisli hej!

Jurij: V prethum, v imeni bojjim! Pa pojclari njo!

Drebronych: Zbratim! (besede v Kamnikem, Gegerjem, Slojijo in drotijem.)

5. prizor.

Geulbluicën, netchearea, mlinaar, Juriij in sheet, lectar.

Mlinaar: Mi ste ge vicieli. Ni moie slieti od pretih buhal. - Cel anti, hiat je.

Verk: Bolj na pur plot je, bolj na pur! (Poje.)

Juriij: Ne peter mehi! (Mlinarju) Hai je res, je res! Anti hiat ni! Ti si te zelo jageu manj; her je gfojot histe pajine od mlinaarjer. To, to, te scepje pr pcerals! V lojiam sinem! (Poje.)

Netchearea: Pa Marijin pasijon pr gfojoti. O, Andraa so je ^{dober} ~~pr-pri~~ hiatjan!

Geulbluicën (je osrehtne s proletem, ces nej mibar ne najpofuje mlinaarju.) Fmes par, mlinaar! Lams jageu sinem nie qviti! Sej res, qui sinem je Andraa dober gart. Pa se drugi qviteji garali njiga, da jam priproeduje ---

Juriij: In pretuje! - E, Andraa je Andraa, nie drugega ne pravim!

Mlinaar (vrti gohomoi): Andraa, Andraa! - Plodam! Naj je ge pr hupuje! Plodam!

Netchearea (qvitoji h njemu, on ji de denar): Kabotim!

Mlinaar: Poote je vicieli, hej si pr embret Andraa! Vabe ^{permi} ~~pr-pri~~ je embret hovec, to si gaperomite. (Gdole.)

Geulbluicën: Gudno, mlinaar! Pribi se hej!

Juriij (u sinje): Kelala! Gij ge, gij ge, mlinaarje!

b. prijez.
 Džefsonji jez mlinarjes.

Gostilničar (Juri): Ši se falker puzješ! Bine gost, hi je se otal.
 Pa se tege mi odjenete! (Nataharre) Ši, kola! Ši in z
 gostilnar, te, bekor qes ze a perker.

Nataharre: Zdeji ze?

Gostilničar: Zdeji ze mu podnasa bevedo - mlinarje - ? Mi ne
 rei, de tege ne beji.

Nataharre: Fakur hove! Šar je res, je res: Andreia mirr Šuti,
 švint!

(Gostilničar)
 Juri: Ši se ne zjezi! (Nataharre) E fritel ze primere, ze
 ze gospodaje sueti pishero, de ne bo otupal. (Gora
 solničarje) Šbar ne misli, ste mi miš minauer.
 Za ga fritelnoe ze se gmiraj. Šej ze mlinar,
 hamu hove - bogtaš, ^{napisnjem} - ! Toka neboli ne pe
 nese penšime bevedo! - Mi ste ze švintli kiste raj,
 me od mlinarje? (Zdešej ze fritel) Šimeuier
 Pijej mi jol ze napisal. Beri švint!

Nataharre (je primere otur mi neboli bi bogauer.)

Juri: Šels ze pogo ²švintje prej! (Pijej) Zdeji ze
 beri švint.

Švint (Šita): Razini od mlinarjes.

Ši bi mlinarje zeto šteinali,
 ce pri ne bi šoliker šagali.

Qui obliuioj osakenu tehoj guleti,
eli pui hrocyj zelo dobro nepituisu smeti.

Pa oē nu ~~je~~ ~~praz~~ ~~prazem~~ nepituisu da
rendar se pfo
~~reneru delci~~ prazem zabely nazj' des.

Qui nrocyj tatooi bitu,
zganje pa rendar hrocyj ocku den poti.

Iz kegy lakko ppozneris mi,
de te pē po prazici mi.

Vu hrijem golfojo!

Zato je kudi vi hej smeyo

Gube praktirajo

jim kepe grante spendirajo...

Jmuj: Vodis, vidis, te boli ose mlinaje ni fudi, ^{thosa} to
je! - chalo je svaki, chet, to je potam se hal.

chert (statur pipe.)

F. pijan

Grijinji, Pukoljnor Hanyj ni fantje.

Hanyej: Se jem! Brrm jaz hupil ga per fitaljnos. - Pogledite
joh, fante! Lemuj je, pui je donoo! Nli je to praz i

Goubilnicar: Brr ~~na~~ te pui mi, Hanyej! Ze dolgo te mi hlo. Le uesite,
vedete!

Hanyej (zaplede cherta): Jezis, chert! Vi ste tukaj! Na domacale
je pretejs, da je chalo. - (Goubilnicar) En fital je nas.

chert: Naj se se hrocyj! (Ze malo pijan, upel pipe.)

Pythys's *Long* *beetles*, *Radiant*.

Kauzej: Osl jeun tam qui masi ni se bolnati; da poj'clenu ne
nabru, se je za zicelo. Tui, da poj'claju; claugi, da ne.

Abert: A, zeto? (Titane.) Tife je je mer?

Kauzej: Dohlu je bil tam, je bit ou mirus, ali potem! Gogod
vsi se sili ^{tahr} hudi, ho ni mi boger od oblaci.

Abert (pogum): A, tahr?

Kauzej: Jaz pravim, abert, idite im napravite ~~xx~~ mir, dmi
gic se se narobe!

Godilnicar (prvemu pijacu): Tahr!

Kauzej (netrzi boger ^{ec} ni se pruvsi letatu.) Pojdite pit!

Abert (~~gog~~): Ga je abur dovolj! Na zclauje! (Gog.) Zclaj je ne
Domacior, pravi?

Kauzej: Se pij! Vas se pros je neticisti! (Abert netrzi se en ho
zera) Se puce, da pros moze polj ubogale!

Abert (zemu pijacu): Moze, pravi, hehe! Jaz jim je pohajem, ^{co}
keljom! (Gogije) No je prims vsem pluzij!

Vri: Quimr, abert!

Abert: Jaz jim je pohajem! (Se ~~uzgaj~~ odnaji.)
S. pijav. Sil je natakim!

Kauzej (ko je odšel abert): Hehehe. (Netrzi) Pijms fantje!
(Vri netrzi ni pijajo.) Zclaj, ho ni prica pomr roaj
fcllu gornidi, he pomr hotali?

Rodanjek (ubopi v vsem): ^{se tr. vial,} Tahr je!
Lactor.

II. Lejauje

Frabornjaker deni. Na levi hruca, pred njo mogoča pipa, pod njo miža in hlep. Na desni desija. Torej na hručah bajta (subliner, pastba.)

Pastba odem.

1. prizor.

Frabornjale, Lizej, potem Neja

444

Frabornjale (vodi pri miži in plika na celnicu za parj. Vozila odloži čopič, ogane prindnik in neke napise v zvezek, ki leži na miži.)

Lizej (vodi na pragu hiše in čista iz hujize): O, Judij, ki nenehni človek, hdoj je moj sin pri tebi to zaletujil, da si ga njepravim pruntim proročnikom izročil. Tedur, do tedaj, si mi zornil same pri gajne penke. Tace pa imas tako nevsemoljivo napravu miži, mu gubemu jezum. O, da si ti svoje nepravice shival pred menoj! Koliko je moj sin tebi je dobeuga stavil, z osem doblim uopobnil, ti mu pa teko proračar. (Korpus. st. 46, 47)

Neja (pade od desne zdej z frabornu braso na glori in hru na pami. Pastori puka na tla in odloži hru): Taki je! Eden hru, ^{svi} ~~xxx~~ pa piše, kakur pri največji gajprodi, jez nej pa de. lamu ---

Lizej: Taj je pami šarjira parjion.

Neja: Šarjira parjionu gor ali dol! Puri s hujize pa delat! Taj je gajproda in hru, mmaru biti pas mi, bi pur

of objects

ustrojenu za kmetičko goro. (Lizej) Nevi presičem!

Lizej (poglej v knjigo na mizo, pogradi žerbas mi ga nese za hišo na loto.)

2. prizor

Prejmuje prej Lizej.

Neja (Drebronyčku): Ti pa nič ne skrbil, hej parim, hi, hej ne?

Drebronyčk (ji pobeže celunir): Pogledj, Neja, heko bo hudič bejuroval
siste babe, hi sinajv predolg jezok. Le pogledj, heko ji ote-
če z goricami plešičami jezok ij mit.

Neja: Hej mami mar tebe ničije.

Drebronyčk: Le pazi, da fudi tebe ne doleti teha kazen na pucem
prctu!

Neja: Kazen je to, her delam, heko jima živine.

Drebronyčk: Ne je to, no! Le po pr nebena! Kazen je te je to kafi
šičenje. Prclušoj, Neja, more rajme!

Neja: Ti je toji rajmi! (Klicu ite.)

Drebronyčk: Fričhaj, da ti jih pobajem.

Neja: Le ne sem, belaj te bo pamet pričales. Le pucemli: Tojz,
set let starega jima sinca, mulek mimi oče, pa ti se same
tehe hile kate hodijo po glavi.

Drebronyčk: Mi nam hej manjhe zaredi tege hej, Neja? Mi misem
lepe zaletujil z „skagelous“. No knjige sem razprodal, oha-
rijinega parijona so fudi lenu du z manjhele. Nehej je
služim pri zadržanju hudi mi živine. ~~Lej~~ ~~ne~~ ~~moč~~
~~gmanjhe~~ Vodni parno zlej sem nepiel nor recept je

ljudi, Pokušaj! (Citas) Eua jarba. Tzemi pet lotor upanja, 10 lo-
 tor zmeruanti, 15 lotor pokuzjifoviti, 20 lotor sistoviti, ~~na~~ lo-
 stolci v mojnayju katoliske vere, inu deni v prvot pravice,
 potem prusti en čas, da se za javelo pri ognju ljubezni bojje
 in naredi eno jarbo, v hetero se imaš magati vsaki dan,
 da v pekel ne bôš pital.

Neja: A, za me, misliš, da si bila tebe jarba!

Dabronjak: Tudi zeta, tudi!

Neja: Taz pav se maji j' njo.

Dabronjak: Tzem si karistilo, osem, prebno ga namu kmetam, da si
 se bolj razumali in podpirali med seboj.

Neja: Ti napiši, kar hočeš, ljudi ne bi predungaril.

Dabronjak: Pa si bila v ovisnosti priro, če si se med poveljstvi
 napej. Prihejajo nori, drugi časi, ko se tebe, da kmet
 ljudi nehej se in znes. Teto se v niher ne pregy, če
 oboci berejo in pišejo - - -

Neja: Jaz se ne delam, ko ne znam ne brati, ne pisati?

Dabronjak: Ne mislim tebe, Neja! Jaz te parim! (Vitane)
 Klum, ki ne pidi in vzdrzujje, vna tudi dobiti
 pot v sivolni svet in merto na poluce, dobiti
 vna prvo pravice in prvo rajart. To se se le
 mozdni, če se hej su nobri. (baje ne obo) Dugra
 se niholi.

Prejemanje, Gregor

Gregor (prijde oco pagget od deene.)

Neja: Kje je hodis, da moram parne reci ze pravit?

Gregor: E, nis slojisi, sem bil.

Neja: Nis slojisi, nis slojisi! Kaj bis hodil ze vso, ko imas se rojbe pred seboj.

Gregor: Sej mi trube, da bi sel.

Drebrnjak: Hebr?

Gregor: Tudi drugi ne pojate.

Drebrnjak: Kaj tebi drugi mar! Ti si pitujim ni pojatos, hebr je zaubajant.

Neja: Ce je tudi drugi ne pojate!

Drebrnjak: Sej pravim, kaj nam drugi mar. Nam pa misli, kam? Keri s potegini cez mejo, na rosljiko Slojinko. Ved doma bis mural. Kljor lepim, biti ob roslj ~~inteh~~ cartel Napojinov rojbe, ali stinski dezuter tam je mejo? (Pobere z mize zvezek in zovimnik.) Z moje rednuty in roslj dezuter ne bis, ko ti porcem, fant! (Vstane v hris.)

4. prizor.

Prejemanje pri Drebrnjaku.

Neja: Kje ti je pedla v glavo?

Gregor: Drugi tudi ne pojate! Slojaj za jakea.

Neja: Ce pa ni drugaice! Enr telor slojisi bis se zmiraj lahko dobil.

Gregor: Mamma, siz shojite pa mi! Jaz je imam rad, pa je!

Neje: Fimej jo, simej! Jecis, vici ste evahi, - misiki! Z glavar shoji giel!
(Odrate - luv.)

5. prizor.

Gregor, Folk, gotam Lene

Folk (z motikom ne ravni od desne p.k, kobe je Gregor. Sem ² D'at, hej so pekli
sic. Sem pa malo postel taule, da me niso pisteli. - Ves, mene
je ne broda gousti Francosji go prostu, mene ne.

Lene (kudi z motikom ne ravni od desne p.pojje. Ne ljubim sine postel
crotje ni lehor, je malo quisuma lujem).

Hej je lepije na postli,
ko en frisanj zornis.

Pro praci massive,
ne gleda ze vijim,
Zorninje bos' males,
zorninica bos'.

Ko so parha zapela,
massivale bos'. (Lancishe): Juhuhuh! No, ali poj-

dem, kaj, na prazje pa ne Ruc! Jaz pojdem, pa si vici
drugi doma pitamete. Se jobela so sepharyehara lila ze
manu, si jobela so. Jaz bom pa na straji stal. (Lapojje):

Jaz pa r' zordu ferrich bom,
ki bos' pa moji frava,
jaz bastero subal bom,

ki bo pa zraven stala! (Gromi) Pa ne ^{te} Leptⁿⁱ jakova hite!
Juhuhu!

Folt: Ti, uuee, uuumii! Se vrisbij, ko ti ni kemar ni trebe.

Leuc: Ali heba, ni hebe! - jaz gojdem, ali bo heba, ali ne!

Gregor: Sej nisi poljien, Leuc!

Leuc: Poljien sem do tje! Jaz gojdem!

6. prizor

Drejsnji, Neje.

Neje (stopi na prag hiše): Sej jih, gogre! Ali pram danes jirini r de
narijn dejali, da se nobeden ne zmevi za shedenj in za hler?
Ali mram pes ne same? Pogli, rogati! (V hišo.)

Gregor (v hišo.)

Folt in Leuc (odvleče za hišo.)

7. prizor

Drebsnjak, Vran

Drebsnjak (pride čez nehojčara iz hiše, r pobebe navi stenuh por
in nehoj vrojja. Sede na mizi, pogleda r nebr.): Nohi
se je skraj nič pe ne psati, ali pa se le moje oči
je plebe postale. (Vdigne por in jo ogleduje in pagotar.
fa.)

Vran (pridepe od doma): O, dober večer, Andra!

Drebsnjak: Pozdrav, Vran.

Vran: Ti se zmiraj pristen, zmiraj pristen, Andra!

Drebsnjak: Kelo ji mram pogledati na prdo. Nejnajiva

je s St. žurja, šen je pa obkale, - beko pa naj se, helaj je trake
zorniti, če ma ne gre. - Gedi, sedi, vnan! (Sela deffe.)

Vnan (sede): To je, da!

Šebornjak: Hej pa kaj s tvojo mogo?

Vnan: Šeoljam, paš se zmiraj hrošjam!

Šebornjak: Šel je utel! Šlyš'i je, beko šrintaur in glomjeur.
Si derat bejela na pauo?

Vnan: Ševda sem.

Šebornjak: Pa se derješ?

Vnan: Se, se ga ruman gari.

Šebornjak: Šelati mureš to teko dolgo, da bo zgrnil ves prisad.
Šel, je šel, to ni malenkost. faj se zlojine murem
pajumeti, hej te je prag mošil tam pri stuzjate.

Vnan: Šej ves, voj ves, no. Šleba!

Šebornjak: No, šibolajutor ni teko gesh, de šige obradil. Šli
haj bi šilo lahko iz tega nastelo...

Vnan: Vem, vem! Zapak bi šilo, če bi tebe ne šilo...

Šebornjak: Ne pauro zopet! Še ošel bi šilo lahko, hro
se te pumiti špizornaje. (Šofeda ohrog eche.) Šel si
pa mošil pište šobrijcem, mcho...

Vnan (šepetaje ohrog eche): No, no... ni č mi šilo hvalje
ni.

Šebornjak: Šar je šilo, je šilo! Šli ovoj naprej boš pameten.
V drugo šli te ne mogel več izjeziti ni se faj bi

Bi'l umazan, ci' bi' te zagorajal.

Kran: Što' bi' bi' Drog pomni' dokroto, da je me izgoril. Le ne sem, kedaj ti bom ore te pomnil.

Drebrnjak: Kraicayje je bojje -- pa tudi kajmoranje.

Kran: Da poudar! Foliks si je zdojal! Jaz pa, namuto, da bi prebal (v zgodnji) pa sem spet pimmnan, periti. Nhor ne bodi jezem, Andras! Lamo laues mi si pomagaj, drugice zapoje bobem pred vneti.

Drebrnjak: Nds je te davi spet?

Kran: Gajres! Selinar.

Drebrnjak: Za peliks?

Kran: Patleut.

Drebrnjak: Za pdaj?

Kran: V istinajitih duclis.

Drebrnjak: Dorn je!

Kran: No, prsim! Pri Doga je pumigeyje.

Drebrnjak: Pa, hebr, da te je postimil?

Kran: Oh, ohrog deblite u je nebej subel. Tamle preticem kedem, ga je pa oblika, ko je naroval pod obnove. Edaj je pa ogcij v staki.

Drebrnjak: Gey, gey! Nds si si misil hej tehega. - Lahaj pa se brani tehega zemina.

Kran: Dehle je tudi se, hebr ti im jaz, da mlincijin ni je zemiter.

7 Trau: Fmanze se nehoj, raj'tam
Drebnj'ek:

Drebrnyak: To je najitarejša, ne?

Kran: Najitarejša, Lizej!

Drebrnyak: Tista, ki je imela misarvo?

Kran: Ja, ja.

Drebrnyak: Mi je je puznala?

Kran: Epohomen lista!

Drebrnyak: Ste delali, kakor sem ubagal?

Kran: Zmiraj je vselej pomeš puto na glavi mi x helika je hodila gledat po maši.

Drebrnyak: Pa pur s korenikom?

Kran: Fudi, tudi.

Drebrnyak: In zdaj je zetrava?

Kran: Zetrava: Kolesa in snovina je, da je kaj.

Drebrnyak: Ti je nogo snaji potem, ki zrine prisad, z odrija, novim gnanjem. Če je sam nimaš, ti je sam dal jaz.

~~Drebrnyak~~ Ni se ne vidim. (Dolgi mo.) Sam si pomagati, ja se tebe.

Kran (obane): Pa stohak ni pisihak naj ti Bog prave, jaz ti se pribat ne morem. Pa peim, Andra! (Obide.)

Drebrnyak: Trims Kran! (Obtvoja, ni glade za njim, rav.).

Tje je prale Lizej prej? ^{Glade} (XXXX) skrajni poizjau ^{na mihi} ~~in~~ ^{potem} ~~in~~ ^{zaprte} ~~in~~ (XXXX) Neumne misli!

D. quize
Drebrnyak, Lizej

Lizej (pride iz hiše): ^{Parizju} Kje je je ~~ku~~? - A ku! (Zame hujigo.)
Kaj ne, oče, kako sta morala jezno in čarje krepiti, da
je bil svet odvisen.

Drebrnyak: Zelo, zelo sta morala krepiti.

Lizej: In ne je nedolžnem.

Drebrnyak: Tu, Lizej, oče! Je je tako ne prava.

Lizej: Mi bpa je ta knjiga! Jaz bi najraje zmiraj' kar brala.
(Vse knjige v hišo.)

Drebrnyak (zvrine per v roke, je naraje in jutari, da bje. Ho je
odbita.) Samo se namagati je bi treba! (Vse mo
v hišo.)

9. prizor

Zupnik, Drebrnyak.

(Kchej' bpa je vster prazen. Za hišo se bje ogel Leucora pesem
„Jaz je v gozdu fensih bpa... itd.“. Plogoma se je zmiral.)

Zupnik (pride umiti brskor in gre, ne da bi se ogel, ma-
parovt v hišo, pride pa kmalu z Drebrnyakom nazaj.):
Pojdite sem, Drebrnyak. Ne maram, da bi najin hoto
slisal. (Potje zgoraj je utihnil.)

Drebrnyak: Paar, gospod.

Zupnik (stopi za dver, da bi bil proti hiši zbrat.): Kake no-
rice, Drebrnyak.

Drebrnyak (stopi k njemu): Kaj pes?

Zupnik: Francosom pride treba!

Štebrosnjak: Tudi hohotim jim je je. Pa se zvenicej zmagali.

Lupnik: To je, mi, njihovi hovečni zmagi. Sudi me odomim.
Mi pa gre z nas, tu me Karoškem!

Štebrosnjak: Jaz se je nič ne bojim. (Pogleda poleg sebe.) Tu so je
drehtek štiti qui nas mi se štiti in bejve svet prišli, bodi
prišli sueti se celitje, ee si zdej je nehoj čava sueti
zepunititi Karoške.

Lupnik: Daj dej, da si imeli vi prav. - Prišel sem vam povedat
mi govim, niber ne parite tega drugim. Sams opazujte
mi videli prodete me šindih čudne spremembe. Sams
hodi, hi je se pčungj klical, vive la France, bo jutri je
narodisec selitel "Hoch Österreich".

Štebrosnjak: Kedar je je šilo. V celocu je dobi tehilo. Mi, kmotje,
har nas je pravilo, je ne bomo.

Lupnik: Sams polih, de pecte! obeni se umodi. (Hoče iti)

10. prizor

Prijatelj, Neja

Neja (stopi ne prej): Dobro veier, gospod prijatelj!

Lupnik: Dobro veier.

Neja: Mi se jim teho umodi?

Lupnik: Se, se!

Neja: Meli bi pa vendar slopiti se šisto.

Lupnik: Sams res ne utiqnem, dom je drugje. Leho
mo! (odsede)

11. prizor

Drebrunjak, Neža

Drebrunjak in Neža: Lahko noč, gospod!

Neža (hoje odšel gospod): Nihar ne viti fanta & vojaka.

Drebrunjak: Mi ga mar jaz?

Neža: Nos drugi? Ves obupan radi & hukiinji!

Drebrunjak: Obupan! Če murej sti ovi, ludi ja našega ne bo ujjeme, ~~milim~~ rajtam.

Neža: Pusti ga, ne jze ne Stajinbe.

Drebrunjak: Jaz nej bi dovolil! Dovolil nej bi, da bi moj sin deyarter. Ne jze pa vendar misliš, Neža?

Neža: Jaz samo mislim, da sem smeti, ki pa popaljša, da si jze ni boje brne more zmagati, pa v u svet podere. Tak ni ti! Osi se vrel, ham proš se prišel p prje brs brico, bi, Francoz, ti. (Thise.)

12. prizor

Drebrunjak piter Radanjak.

Drebrunjak (hoje nehy čara zomisjen, od Stfurye pam se stiči zom. On se odkrije in piter molli, hoje pod drevsoni. Kr je odgovorilo, u puhnje in puhnje.)

Radanjak (je med tem nastopil & spadye ni je redaj pol glasov ogleni): Dober večer, Andra!

Drebrunjak: Bog dej, Radanjak! Kaj je tebe nisi na Drebrunja?

Radavjeh: Osi kemetu obšal. - Edaj je vna sčuljinski far tebe z leta davis?

Drebrunyah: Tulej er boli, pa se tabaj'sli.

Radavjeh: Sej sem ga videl, zato sem se pa je pričel, da je sčel s
proti. - Edaj pa prelujaj! Moje tovarniš' ne vedo, da sem ti
dolgan hodo, ker ni mi pošil joljunge, ki er mi bili
francoski berici ze petami. In - zdej ata ne vedo, ki in
oni, ki je odšel.

Drebrunyah: A, teho: Tabaj pa midra?

Radavjeh: Ker ata, Francozi, ki er moji najhujši porrajnihi.

Drebrunyah: Ne pa name pričte?

Radavjeh: Šeude sei, hej znanost. - Zato sem se pričel, da te
proem.

Drebrunyah: Ne pa pričte ojeti meni? Bloke pa moje snifte, to
je on, ker imam.

Radavjeh: Pa joljunge?

Drebrunyah: Če mi se oznamite, kar sem rekel, se oznamite o
joljunge, Sej potem ne bi imelo ze me motene
prekupati.

Radavjeh (nazočarom): A, teho! No, kajti se ne bo moteden je
mcl, zato sem jaz tu!

Drebrunyah: Se se ne bojite Francozov --

Radavjeh: Pa njihovih visal, misliš? - Hehe! Tem er dnev
šteti ne Krišhem. Puden nas dobe, jih bo general
Hitler nagnel cig Poljiev, da se bo par hadilo...

Fate sem prišel, da ti govorim, kaj se pripravljaj. - Torej ti, prišel bo
kaj človek le tebi mi te mijsko prišel, da erti na tvojemu pristo kome
goda ali se pripraviti človeku - pa miha ne bovi. - Razumel!

Trabrnjak: Prav! Ne bo gubinj boja pristo! - Pojdi z mano v hišo, ti
sem strelca.

Padavjak: Pademenu se ^{na} ne odročim. (Grete v hišo.)

13. prizor.

skrb potem Gregor

skrb (prijete od deuce, se ubij časa gna potem stopi le hiši in gleda obzi
okno in rigo. Ho boče pokopati, mu priate neprosto Gregor.)

Tober ročur, Gregor.

Gregor: Tober ročur, skrb!

skrb: Pravno prav, da te vidam (gleda obrog uču.) - sama pra! - Pi,
jubei pojdiš, kaj ne?

Gregor: Preveda, kako pa mislite?

skrb: Pojubiš njemu je se že bovi. - biče, hi pami ne pojdiš -
so sem postal peči - . Sami boliku, da biš vedel. -
No, ja! Saj red, kaj bočem peči! (Kraje z gubno, naj bo pometen
in naj niče.) Mi je pu doma?

Gregor: Kobi so! (S. Anteloji je p. quiej tuncus.)

skrb (prihima in gre v hišo.)

Gregor (gleda za njim. V njem dija razbojnost, sedo le miži):
O, ubojaj, ubojaj! Če bi take ne bilo, bi bilo pač vse
eno! - - (pol glomu) ubojaj! - ubojaj! (Podpre glavo z

Alaunio.)

14. prizor.

Gregor, Ljuzjov glas, potom Lene

Ljuzj (blive + hise, beko abzi najpolne vrata): "Kocujat!"

(Kaj je nekaj saca tskr.)

Lene (abzi na prazni hise): "Kocujat!" (pode mel od hise) "Kje neki
kice vici, da jim se rucje ni mar, jaz pa licam, da mi kar
popela najjolece. - (blive) "Kocujat!" - Odo je quisti! (Je
nazaj + hise.)

15. prizor.

Gregor, Folt.

Folt (pode iz hise od pere + jenuki obliki o balice na jami, na
bateri vici gojcuji. Ob strani mu vici prp. Lane): Gregor,
ja bi pa se se rad rebel, ^{meur} ~~xxxx~~. "Kje neki je?" (Gleda
opuzne abzi obur ni o vejo. "Kje neki nekoga pis miži in
glede.) To je! (Gremje) ~~xxxx~~ "Korej!"

Gregor (pogleda): "Kaj?"

Folt: "No, meur, ~~xxxx~~ "Korej!"

Gregor (ortane): "Ti si, Folt!"

Folt: "Jaz, ja."

Gregor: "Jaz, ja, Gregor?"

Folt: "Kerzi Kovart, pa ocy Turje, ~~na Stjanka~~ ciz miži na
vno stran ~~xxxx~~ Ljuzj. Jubi bon na Stjankem.

Gregor: "Toko ni e ~~xxxx~~ namiskaral."

Folt: Ne bodo me spoznali po noči na meji, če ^{bi} ~~bi~~ me tudi
hals videl.

16. prizor
Prijatelj, Lene.

Lene (je spet abopel na prag, da ga ne opazita.)

Gregor: Nemogoče, da bi te. - Sedim hodi, Folt. Pogre, ali se force
se nekaj videla.

Folt: ~~Lene~~ (6 hi ^{jozka} ~~na~~ hovec pa spet. - Ja bi me, ⁱⁿ Francozi go,
mili po sreče, tega pa ne! - No vidno, ~~Gregor~~ Kary!

Gregor: Da Lene bi jsti o rebi?

Folt: Toti! (pohi hem na vho) Lo mama dala! (hoje na hio.)
Sedim! (den da pohi.)

Lene (ne ves glas): Teerjat!

Folt (hiho spusti Gregorja pohi mi odide.)

17. prizor
Gregor, Lene.

Lene: To je pa Folt!

Gregor (u obno pri.)

Lene: Pi Hise, Folt, hojne! - Ta misti ^{depuhereti} ~~je~~, hehu je leni
Frouc naredil. Ta misti uteci, hojne, nameto, de bi sil
judri bi rojebom. - Jag quum poredet! (Hise v hio.)

Gregor (ga potegne nazaj): Nihannar! In ce hovu hoj zime ti
odlegam jezile - -

Lene: To se mma poredeti!

Gregor: Ne! Mi me razumēs! Ne puis proclati mi komar!

Leue: Iohaj?

Gregor: Kei drugāc ne bōi nīholi p rojāk! (Pa bere) Razumēs!
Nīholi! Oplyubi mi, de ne bōi poredel! (Vzame ij zepa
pojui sene sin mu polajē kuzjēc) Kōlō, reci, prisiejem, de
ne bōm poredel!

Leue (re ses bere): I ne upam!

Gregor: Chudā, mīrōd! Tē ne pōpōram ni pōblīcēm rogatēz,
de te vzame sē nocoj. Reci, prisiejem!

Leue (re ses bere): Prisiejem --

Gregor: Tē ne bōm poredel --

Leue: Tē ne bōm poredel! - Mi jem redaj varem pred vjīm?
(kaj z gesto, de misli rogatēz)

Gregor: Kēhne jaz! - Pōjōli recijēt.

Leue: Pō to suoli!

Gregor: Jaz? - Jaz grem - ke elojijē ras - sē kubek! Juhuh!
(vōsede.)

Leue (ram): To so fauljē! Temu hodi panna elojijē pō glori-
ousi pē nēde! (Poje.) Jaz pa r zōrku fēvrik bōm,
ki bōi pa moji pōras,
jaz bāndero sūbel bōm,
ki bōi pa zvarēm itelē.

Lactor.

8/10.34.

.....

2. $\int$ (rediši pri mizi in čite j hujige, kehar bi motile li' tavije naprej /
Leuc (hlič) ne stoli s kowolci naldonjem ne mizo);

III. de'anya

hela roba & Diabosnychori ^{hasti} ~~hasti~~ Polus pepayis goghor ni huyis.

1. paizau

Lizej ni ~~ndijang~~ ataha leue

~~ataha leue, ataha leue~~

Lizej: ~~Si~~ Si nerreuni puidigari!

~~Si~~ Si: Abi te pavinu, spacobuni ce!

Lizej: Si zalled plebitu beued!

~~Si~~ Si: Abi te pavinu, spacobuni ce!

Lizej: Si nurra, ra bise!

~~Si~~ Si: Abi te pavinu, spacobuni ce!

Lizej: Si zualo, ra jaja!

~~Si~~ Si: Abi te pavinu, spacobuni ce!

Lizej: Od nyih potijanye ni pojis!

~~Si~~ Si: Abi pavinu, de si loli peseni teboh zen!

Lizej: Od nyih pumdranye.

~~Si~~ Si: Abi pavinu, de si loli peseni teboh zen!

Lizej: Od nyih pjeleuye

~~Si~~ Si: Abi pavinu, de si loli peseni teboh zen!

Lizej: Od nyih zelenege oblioye

~~Si~~ Si: Abi pavinu, de si loli peseni teboh zen!

Lizej: Od nyih caru iskanye

~~Si~~ Si: Abi pavinu, de si loli peseni teboh zen!

Lizej: bed njega goljufije

^{Lene}
Mama: čbi prouimo, da bi se le, prouimo behub žen.

Lizej: Škryj parjajnost bozija mjeje.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene!

Lizej: Škryj njega velike xhib.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene!

Lizej: Škryj njega prouti pogled.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene.

Lizej: Škryj njega parjajnost.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene.

Lizej: Škryj njega lepoto.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene!

Lizej: Škryj njega prounost.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene.

Lizej: Škryj njega pollečnost.

^{Lene}
Mama: Sproubni se, o žene!

2. prizor

Prejini, Drebrnyeh župnik

^{Lene}
Mama: (aboi in pohni in gbeji la stena.)

Drebrnyeh: Kaj je simeta.

Lizej (preprota): Litanijske ^{vo} ~~vo~~ prala.

Drebrnyeh (yame list, ki je je simeta Lizej polah): Litanijske od hudič
žen.

Župnik (maje): Vase litanijske! Kuda bodo šly v rabi, behu me

Zupnik: Sploh se mi zdi da Lizej nada bere.

Drebrnjak: Za peko. Kuningiči v kuloch. Zdej je pa dobila, tence,
da ji je odgorjal pri litanjal.

Obene
moje! (sklen) Mi poudaj ~~...~~. Sedaj te vidita ~~...~~, da u bora
mudri nebi pomenule.

Oba (sklen)

3. prizor
Drabosnjak in Zupnik.

Zupnik: Mi jih vidite, ~~...~~ ^{sta} hebi je oveta za vaše bitanje.

Drabosnjak: Tete je oboka napeljavati k bitanju. Hej pa poje zagumniji, hej sta,
hej, heh heh bij do boga, je hehe heh zjisliti. Hej u marceljo, bode u
kudi hej drugaga zjeli v roke, heh heh u hrist. vyborim deusam. #

Zupnik: Hej pa zjelite prazni ne te bitanje?

Drabosnjak: Kar hriepi, nej vije! Seamode u bode pred oboci mi u
bode pcorode napak, hej pa jim u bitanjah propisane. Pa
boljiste pa u bode pudi pade ^{tiga, hej u jim bode mozje mozje;} ~~...~~
~~...~~ bode heh bitanje. bode heh bitanje.

Zupnik: Z dobrim namenom ste jih zlagabnji in to opravilje
ose. (Ogleda svoje okur in ~~...~~ u ni heh u je veji.) - Sedaj
nisim rei Francozi - sedaj umr yeh hokijei - ni Franc I. ne
teji kristike. - Gpasm je tedaj, bti pveni probodogubem.

Drabosnjak: Vem, vem! Mi, hej pa nam manje? Tunc, Drg ni nise
zenuje, hej je pur! Pite ped videl, heh ~~...~~ more to raje
pogati morajem, hej?

Zupnik: Je je ves. Pa naj vidite, kakini u fuzje.

Drabosnjak: Razur tehr, heh heh ste jih opisali tehr, heh ste mi
quikli quorb, de pade Francozom dehe. Hej je moe,

Ecce hoc scriptum est in manu.

Sam je narodno ljudi večinoma.

Lupnik: Ne pami, pami! V prvi ruti, prvi, hi isci, konisti, malorov in
 časti. Oni, hi je govorje pami, " in narodno udajini
 pami. — Ti ste me pami pod Redajabosini pami,
 jaz vas opozajam, ne bodite pami odhiti & budihi in
 in pami.

Drebrnjak: Dobro, bestor, suhob, te pami je donde pami vel
 Gariza! A pami na to pa naj sleda pobuhujinat in
 kaj? — Ne govor! Lepar svet pa let hi in much ne
 neie zemlje - jaz inem ~~in~~ pami pami, da hi zaijato
 svet pami ^{tudi} nam, Karicem - ~~in~~ ^{to} bodate rade,
 govor!

Lupnik: To optimizem drige ljudi mene. Mi bojim se, da
 pod delali melstere vase pami pleto pami na pami,
~~in~~ in merti.

Drebrnjak: Sloje, ⁱⁿ pami pami pami & pami! A, histok pa
 ne vidije, hi pami je pami Bogu & čast in funditum
 & pami, kaj? " Parhaci", " Egipthi pami", " Zambini in",
 " Orgeti in", ali to ni mi?

Lupnik: To je pami! Mi do delih del pod funditum zgi
 ne, če ritane pami inem se pami, hi se ga da pami je
 plebot. To je, hebr & olonihimi lachantimi; ne,
 leto delih pami ene pami pleb. — Tak je svet...

Drebrnjak: V pami lachantimi, recite pami!

Lupusk: Tebi je! - Tebi pa poje pazite, dragi Drobnyjak! - Judejzer je se dosti - tudi med nam!'

Drobnyjak (hebn, da se nãica spomni): -- Judejzer! - Paar sima te gajpod! - Licer pa -- kaj pa je debege ne mijske opisol?

Lupusk: Ni mi debege. Za pleba smajo manihaj tisti, ki ne mo, rajt pumeti pumice. Tu ce smajo tebi mo, potem riste, hje potaja pravice. - Udimu svo, ki dejel - se mi ne jeli prav, da ste prevedli iz nemisime mi deli kishati.

Drobnyjak: Kolomavos zagem, hej me, gajpod?

Lupusk: Da.

Drobnyjak: Tudi meni se ne jeli prav.

Lupusk: Tebr mislite to?

Drobnyjak: Jesol sem, ali rajt ne folihor, hebn mojavie mislite mi, gajpod.

Lupusk: O gelnu mi govoru! Tebr je ne kaj drugega.

Drobnyjak: Pa pecimo, da me! Anjak prav mi, kaj me?

Lupusk: Tebi je!

Drobnyjak: To tudi jaz vem! Mi hej me mi prav na vrta, pa se pender godi mi se opraviciti se da, ali pa se zoviti tebr, da je foli pobekno, ^{nikovistur} todite, nam vem, da mi prav, da se zarajajo fjindje k praznovocju, pa sem penderle prevedel Kolomavosa potenje in molot, rive na nas jezih, In visem kumpo in goljuf! No, kaj pravite ne to, gajpod?

Lupnik: Ne vem, kaj bi dejal.

Trabosnjak: Nikar ne mislite, da sem šel s stališča, da je to dober
ljudi za nas, kar je za Nemce! O, ne! - jaz poljubujem de-
nario, če ^{ne} pojde Trabosnja za Dravi. - Lupnik me pri-
pisuje, da ^{je kromaj drinim} ~~je kromaj drinim~~. Edino pa kajiga me zna rešiti;
ker pojde med ljudmi, lekar me, kar nimam prednosti.
Mi tega še oči vidim, ali tihro zelo grob za ljudi mi.
Greer je naš ljudje itek že vni serujijo v te vraje. Jaz sem
vendar ~~pa~~ in verniškega me naš jezik postavit, ~~pa~~
pauro to, ker je v ljudetou giro in mi šilo drulej po
naše se vidijo spisauro. Mi je to hej? Pa če sem
v nedlogah!

Lupnik: Torej tako je ta stvar?

Trabosnjak: Tako je, tako! Torej razumete, gospod?

Lupnik: Popolnoma! Fomate pres, Trabosnjak! Pomagaj mi
pau in Bog ti bo pomagat, paori pregone. - Greer
pa se mi zdi, da bi ljudetou giro v teh mišle, ^{hi}
hi mu g jih je dal predupovek, ~~je~~ se dolgo, se dolgo, -
ludi, če bi ne bilo varich Kolonou.

Trabosnjak: Nov val vrellobe mnua gosti nael nar, nor rihar, da
bo razgnal, staro plesnobo, potem ~~se~~ se bo mogoče
zbuhtil ^{ludi} naš kmets.

Lupnik: Vtejtah časih živimo! Denar je ob vrednost, v mnogih
krajih sekuta...

Drabsonjeh: Posodi, misli, govodi je lehoter. Nli je nava je bolejšcajato, de
 pmo jedli bnujta, ki pmo ge dodej pohladaš acno prisišicu,
 ato je de pmo mladi mi jedli kvašice očake, ki pmo jole prej
 knasti ali pa največji jiti koliki mi polivati kvašice. - To
 simamur, ki od prete alijance in od elateriše, de pmo se
 lehote poginilo. (Se je vno rajbniti.) Nli je to bija oja, ali je
 no pabal med nami?

Fuznik: Nolar teho, Drabsonjeh. Tevrik sinje stene pisava.

Drabsonjeh: Sej ravnar teur, ravnar se ravn najin peči hej tolega.
 Verte, nebaod bi zehatar stome pumfudške župe in bi se
 nesel Francu in elateriškun na Tunaj, pa jeti gepub
 poleg zehataja r leho, da bi ~~se najin~~ ^{uila} najin
 njo oja gupoke pabuka - kancelije!

Fuznik: Razumen vase pajtrajaje bolj, kot bolj prej. - Tudi meni
 ge vse bijem. "Fojefime" na njiva zupanje od zupaj.
 Pa novira, ker nama je nelojal Bog. Če ravn pom
 mogal hej pomagati, ij ma pad - obrnite se na me.

Drabsonjeh: Mislim, da je pom izhopol, če ~~ne~~ ⁱⁿ obzupodessim, me
 pa vjemite ga mejnaje ne St. Jurij.

Fuznik: Teho pmoš munde ne so. - Z Bogom, Drabsonjeh!
 Plišite me boji! Pešim! (Šku da poh.)

Drabsonjeh: Pešim goyrod! - Kolmore ravn dave, de se
 hote mlis varmejati doma. (Šku da malo molih,
 ovisih podobno kuzijico.)

Ko boate kdaj brali ta pohpis, pomnite: Tu —————>
sem dne 9. oktobra 1934, približno ob pol 19^h pomehal, ker je radio
naglasilo vest, da je bil ubit v šarenju naš bratj Aleksander, T.
Od tega trenutka sem odložil delo, ker z drugimi med, nisem
pod groznimi utisi ničesar več mogel delati.

Tri pumnasamo se zelo težko ta udarec, ki je imel namen,
ne le ubiti gospodaje, marveč razušiti Jugoslavijo.
Danes je tretji dan po bratjevem pogrebu! — Misal bom
delati naprej! ~ Radostina, 21. 10. 1934. Guica

Ni šlo!

Sele 6. 11. 1934 sem spet začel delati.

Guica

Zveznik (pokriješ mi svoje oči.)

4. prizor.

Dobrosnjek, potem Neža

21.
10.38

6. Dobrosnjek (opazni, roba druge "kuburme" in liste v roki, zasa.): Peci, idii! - Trisivi ometator doberga zleta! - Hehe! Jaz bi bil zadovoljen če z manjšim. - Je odločenost tako prisilena. - Hej re manjši svetli ljudje. - Bog mi odjuri moji gube, saj sem tudi jaz človek! (Vdvoji kugižo in prelistava neke papirje.)

Neža (z burko odpre usta): Za vseh prebilo imen! Ka pch tici tas! Ne vem, ali si sloj, ali mihi prav pri pameti!

Dobrosnjek: Ktedem sam ne morem piti, ali je pri pameti, ali ni. O tem podiji zvinej drugi. (Ni pogledal od svojih papirjev.)

Neža: Se modri, le, pa tudi zehopau v kuzile sniffals in nemu, nih pajmils, bi si se je pricu praba zametil z' ujimni.

Dobrosnjek: Nis paus najdelis ljudje listi, bi se praba zamerejas. (Pogleda žens) Hej pa je, Neža?

Neža: Hej je? Kuch in gup-dar sprais, hej je, če medi le, pege delarnike seji - kamri in diji robe kuzjem, namudro de bi prijel ze delo. (Paus.) Mli sem se zelo udela na to problem Dobrosnyo, da bom pustila življenje v teh pobeh.

Dobrosnjek: Peseda, mihi vojina potroja, bo je - jezicite sama ravine.

5. prizor

Prijatelj, sluga

Sluga (služi gospođu u sobi): Dobro dan.

Majka (povisnu): Daj daj!

Dobrosnyek: O, slugo, dobro dan! - Hej je je urogo?

Sluga: Gospođa ste je pisali, da vodi mladica k nam...

Dobrosnyek: Nekej sem pisal.

Sluga: Zdaj je se očetja dobil na prgi shaw, da me ne puka nekim
brnjem pizniliti, naj ga ozameu. Pisla sem opasat, kaj
naj staim. Sed vidite, da nikogar nisnam razum
ves, da si mogla popasati je prot. - Hej mi je staiti?
Kaj pravite?

Majka (maja): No, zdaj ga imas! ^{Lorj} ~~Lorj~~ je muvel v rojabe za
siste boje Francego! Shi ne bi bil sekho dume, za bi
sic ijostalo.

Dobrosnyek (Maja): Nihca ne govori, ko me ves, hej je prav in
hej si. Ce tehet ni si sel za Francego bi bil
muvel za zdaj za Francego. (Slugi) Mladica, pravis?
(Slugi molice pristime.) Pa oca fudi?

Sluga: Fudi!

Dobrosnyek: Pa ti? Hej za ti pravi na to?

Maja: Oua, oua! Hej za more vis oue? Lembe! Hej za
ime jembe hej benede.

Dobrosnyek: Shi, nisi je nismete, hvale Bogu mi! (Slugi) Pa bi

za ozlas, milinajas ?

Mojij: Kej za milite, ric: Za bekims za me imote ?

Kefa (vojis): Zdeja za vidis bekims je tale nas pismouka. (Mjenu)
Le, za bekims je te rivi, dejiiji!

Dreboanjak: Za bekims? Za pumetiv dekle, hi gne sama pumoditi,
hebr je kaje najbojisi. To in ric dungega. (dejiiji) Se
mudi, de pri pume g' n'jim, ozemi ga, ce me, pa me.

dejiij (v joku): Pa --- ^{Horej} ~~dejiij~~ --- ^{Horej} ~~dejiij~~ --- (joka).

Mjef (vanoteho ~ joku): Nihali ric za ne for! Nihali ric! (To krahem
preman plane pusti Dreboanjaku) Po si hris, ti - Francuz!

6. prizas.

Dreboanjak, Jurij.

Jurij (poudi glas vozi nete): V bozjem imenu! Klupite pisars! Po
rij hrisi um te ishel, deje! Klupi, klupi, v bozjem imenu!

Kefa: Klupi! Klupi! Seim pleiati, za ric me ozaisas. Pjisei,
dejiij - v hris! Za dedai teho mi, de pi gornil! (vavle.)

dejiij (za nje.)

7. prizas

Dreboanjak, Jurij

Jurij: Mi so te melo, fete, lej ne! Shelo pem plisel! Fete so, bekms
sam peblenick me te, odhar peblinaji go puch hrisih boje
litavije.

Dreboanjak (melomarus): Za so, pavis! (Kehej zepinje)

Jurij: Shehu pogeti. Se zacsomate te podu zdej bo si jim

Kolomone na nose, prestaril. - (Pogleda obzr sebe.) Ni me de, če
ste odšli, rása je pun, Kraucova. - Pojdem pa potem v hišo.
Drogov prodam heji kaka piškota, v božjem imenu. - Iza
reji same, de se lahko bo im puno ~~pro~~^{manira.}. (Vdobji heji,
njo.)

Drebotnjak: Hej je je ~~umazano~~² poudarje?

Jurij: Pa za par mis' tebe, če se njame. Čerice! Pralji čerice, čerice
ubijajo iz ust mižem. Ti je pravi, če je vse to miž, ker
nosi pleče. - Hej, pis Kristemihu v Lujah sem ponujil
svoje poto. Ste pa vedele tam hišo mlinske pe Kram.
Mis' same stevas, Kram je pa rasnotelo puli zmiraj, kakor
je dveri mi dari jejem. - Tam pa potulcel njune ~~pro~~
~~xxx~~ manije

Drebotnjak: A, daves?

Jurij: Ne, ne daves! De dvi puhat! Čahaj - petek, v petek je
pilo, bo Kristemice mi hotete deti mlinskega klobase. V
petek. - -

Drebotnjak: Klobase pravi? Mi jih je se kaj pred volucom?

Jurij: Tako je, kakor zmiraj, ker svet stoji: Eni smogjo, drugim
pa manjka. Lat hjiš pa odpira ora vrste na tem
im na punem svetu, v božjem imenu! (Povstane.)
E, rej sem je pozabil, hej sem smol na jizi, hu za te - v
božjem imenu! - Hej in vendarle govnil Kram, da
je obinal, kakor kaka punta Kristemice, bo sta bila

Jurij: Ne verjamem, da je same gavičarosti in Gulezovi ---

Drebotnjak: To bliznjega! - Ves Jurij, nekje sem bral in je bil zapisano, da je uboštvo ^{protogardka} ~~protogardka~~. Pa to ni res, kaj zmi, kaj ni veličobet me. Za oraduka ni pečice mora biti člo, nek rojen, dolgočez tega ne zmore. Ali nimam prav, Jurij.

Jurij: Stohet za milijonkrat prav! Pa, kaj pomaga, v božjem sinu, mu! (Paše pramo na pramo.) Kdo štji mišam čti x biso. Abog. ce je se prodam bela pišbere. - No, nič za go, Andra.

Drebotnjak: Ali oproba, Jurij. Le se pidi!
8. prizor

Prijšuje, zunanaj Neja, ~~mlinar~~.

Neja (zunanaj): Kar se gospodovju pojdi! V pazitibi je v kanceliji!
Laj ves, bebi je pri nas!

Jurij: Vesjo, Nejo. Semam hitro spogiti, da mi kam ne odide. No pramo, Andra! Pa nič kaj za go! Vimeam božjam!
(Vse de abog met. z Za zunanaj) O, Bog dej, mlinar.
V pazitibi je Andra, v pazitibi!

Drebotnjak (za se, skur prugla): Ahlinar!
9. prizor

Drebotnjak, Ahlinar.

Ahlinar: Tobi dan, Andra!

Drebotnjak: Bog dej, mlinar!

Ahlinar: Pašo en bicej imam se pžene na roju, ce jo

uzamir.

Drebrunjak (u zduvici): Tjal, tjal, je --

Sklinar: Jo pa zlojism -- ! (Koci oditi.)

Drebrunjak: Procahej! Zlojis je lahko, ali plaiati je ne smemo.

Sklinar: Tom pa pizivov! Ne bi je ogab redk maza; ho simam samo se ta piveuj na ogu.

Drebrunjak: Pa pripisi! ^{je} Ly Namij plaiat, bebce bistro razpordam se pehej knjig. Nohmome mi prado je quines le me hej, dunge pa puce.

Sklinar: Koci ali misem smel prav, ho sem dejal tehat me se fuziv: Naledi, caci se prado spremeniti. Mi misem smel prav?

Drebrunjak (mclomavur): Pro, prav!

Sklinar (odheja): Tom pa pizivov! (Odrste.)

Drebrunjak (uzignirano): Le, le! (zav) Odrstah! Pa me ne poi, ne!

10. piziv

Drebrunjak (ram)

Drebrunjak (ozame ho pepnje ~~in puce in pive pivate, ho~~ ^{Estu} ~~xxx~~, pociari, ~~leho pive~~): Dajimi od mlincovje. ~~Si p mlincovje zelo itunati, ce pui ne bi bolih la,~~ ~~gali. Oni obljubijo vsakevna tehaj pucati, ali~~ ~~zelo piveje doho napifurir in mti. Pa ce ma~~ ~~je prav dar, in pucdar se zelo puzaj gahaj~~ (Nehajcana tihor cite, polen muce maglas.)

(utlana)

~~napis~~. Oni nočejo taboiti biti, zganje pa murgaji vechi
Lau piti. Zolaj lahko spoznaves mis, da ta peo po
pravici mis. -- /Goni: Hahur tahur si daves - ni se bolj. (Vime drugilit)

M. pruzed

Drebronyak, Vran.

Vran (pishubjenu potopi): Doben dan, Andreas!

Drebronyak (^{zalyppus papir} ~~zalyppus papir~~): Bog daj! (Se ne gues.)

Vran (stopi pricani blize): Kaj za prines, Andreas? - Pa zmiraj pristen,
zmiraj pristen pri pricanju.

Drebronyak (drigne glavo ni za pogleda s pomenujivim dolgim pr.
gledom): Mi je za petelin trefje zapel?

Vran: Hehe misis?

Drebronyak: No! (Se nelyj zapise, potem) Kaj si prisel?

Vran: Se ti enkrat vsaj malo proucem za ou dobroto, hi si mi
jil ze strel, Andreas.

Drebronyak: Fehr?

Vran: Shains tejhur pem sel. Se miholi's zofjanju misem tehr
tejhur hodil ne Drebronyak, hehe danes, Andreas. - Locrit
sem te prisel.

Drebronyak: Locrit? Mis prisi! Je za mehlo, druzgi bil la pred
tehr

Vran: Nahos druzgi? Kds pa?

Drebronyak: Tudi mehlo, hi mi boice vsaj tehr dobro, hehe ti.

Vran: Ni murgicie! Sa hod si le bil?

Grabosnjak (vnuča): Kaj je to, oče moj, ali ne?

Vran: Čisto zampus ti pridele privedat. Na piki te sinjor, Andra. Čisto zampus!

Grabosnjak: Ne je, čisto zampus, to zgodat?

Vran: Tman je take zoper.

Grabosnjak: Te od prej, kaj ne! Te od tebe, ho sem ti se, lil nogo, ne?

Vran: Natančneje ricer ne vem. Sam toliko, da te sinjor, gredele nekih šifrt. Ali sem zaresi heterok, ali sinjor te, sinjor. Tehok stroci je ne bi smel pisati. Zdej nimis oči pod Franciji, hrcle Bogu. Zdej smis, biti pod sin misr ja zadovoljnost in udarost, ne je - -

Grabosnjak (stropi emigrirno predenj in ga izglasi je prvi): Ne je? - Kaj pa ne, Vran? Gradistres! Zudej, ti prolekti! (Ga punne od sebe, da zleti v prot.) Tiharjot!

12. prizor.

Prejnuje, uklinar, stopinj, Meja.

Stopinj (si zamej): Kar sem prjdsite, uklinar, pa vi hudi mati. (Vsi stopinje v ubo.) Tahr! Podlucajte, Grabosnjak in vi hudi, sice! uklinar quavijo, da me hi, pa Grabosnjakun ščerate proti njim, jaz pa quovim, da po vi res. -

Vran (hiter): Res je, res, naj stungate biti ne more!

Stopinj: No, kar vi prjete, Grabosnjak, ali je res, ali ne, pa vi, mati!

Drebovnych (stopi pred mlincem): Kaj pa si res! (stopi.) Lame
proej, ali je res ali ne. Mi ti je le pol besede kdaj hoto rekli.
Le sama gime proej.

Berzej: Lej sem pebla, pa mi ne sezameta.

Vran: Ne sezameva, ne, pa lajaj, bebav hrisi.

Berzej: Jaj, da pojem! Lame vas hodi oca, da me pred vami bu
tehr obrehujate.

Vran: Kaj se delasi potem tu?

Vran: Lej v ti zemina podeli slujot Napoleonu. Hrisi, da bi
si tebe zbarantali kam kujcem ni porajnikom, kaj?

Drebovnych: Tahr, Vran, ce ve te stisnem za ^{vrat} ~~z~~, da bo
zadujihet pignit.

Mlincar: Jaj zelaj sem, hax sem! Zato pa pravim, Drebovnych:
Vstrinjajtoh dukeh mma pitu otolg pri meni glaban,
se ne, bomo pograli Drebovnyh na pobem!

Vran: Tahr, tehr! Potem se vuj hame tehr kujberij!

Berzej (goha): O, moj Bog, moj Bog!

Meja (Drebovnychu): Kde je smoi, ko ni v'it fenta v
vojche, kar pojdi ze njim med Francoze, jaj
je slujot ze deht! (goha) Oh, kaj sem mislile, da
sem se ^{udala} ~~porojla~~ no to polletu Drebovnyh.

Drebovnych: Ah, zembe! (mlincem in Vranu) Vidre pa
sem! Ta grunt je moj! Tu sem jaj gospodas! Ven,
pravim! Se jori pojje pravice! Drebovnyh je moja

ni postane moja!

13. prizor

Prejšnji, pisar ni dca berica.

Pisar (krog obzirova, za njim quidete berica, hi obhajate pri vratih):

Trimeum protare! (Ogleda obrog vseh.) Pišici ste puhej!

Dobro! Melinar, kaj ste z rogom?

Melinar: Nekaj je bilo naravnost!

Pisar (Drebrunjuhu): Vi ste Andreas Luster, vulgo ^{obes} Drebrunig?

Drebrunjuh: Koga isčete?

Pisar (mlincajn in Kraun): Sej je on, hej ne? - Vi, Andreas Luster, vulgo obes Drebrunig, ste obtoženi, da pišete in vložate spise in prijave pohujljive narave, da se na njih spodbite povetne in cerkvene oblasti.

Drebrunjuh: Katere pa, prosim?

Pisar: Jaz jih ne poznam. To se je gospodov.

Drebrunjuh: Ali potem ni niste gospodov?

Pisar (zgodem): Jaz? Leveda sem ni prosim, respekt!

Drebrunjuh: In sej hočete od mene, da ste prišli - kakor pravite, sed z rogom in (osrčne mlinaje in Kraun) s priamci in z oboroženimi roki?

Pisar: Nalog imam, da vam odznanem vse vaše huj, če in jih odpsaljem.

Drebrunjuh (jesno): Pa zehaj!

Pisar: Če se uničijo!

Dobronjeh: Kuidijor! doje hujige! Vi, vi! ... No, se kaj vi ne morete za to! Vi ste samo klavec pravice! Kajne, gospod, da ste klavec pravice?

Lisar: Pozivjam vas, da se obnašate napram oblaki dostojno in priskljivo, če ne ---

Dobronjeh: Če ne, me zaprete v tolpo ob kruhu in vodi. O, tega je naš narod že vajen! O, huj! pred vami se že upogiba hujige, hi se bile pisane - našim jezikom. Ali to vam rečem! Zatoj ostaje nor pod, hi se bo quatil zabeti svojega jezika. - Lili se je neumno upinati. Kar ozemite, kar mislite!

Lisar (bevidno): Morita! Ne od hujge!

Previc (jemeneta roke in jih močno drži meta)

Moje: O moj bog in moj življenj, kaj se bo iz tega. (Dobronjehu) Ti se boje neumno pisanje nor bo sprosto ob grunt in ob domu. (bevidno.)

lejšej (z eno.)

14. prizor

Prejšnji prizor Moje in lejšej.

Lisar (mlincajn in Kranu): Pomagajte!

Sklinar in Kran (vzamejo roki nehoj pisar in jih polnenta)

15. prizor

Lisar, Dobronjeh.

Lisar: Zatoj delate take stvari?

Drebotsovyak: Zato, ker muraw.

Pisar: Kér. vas p'li'?

Drebotsovyak: N'beden! Mli + rebi dutim nepremagljivo u'ro, hi me zene le pisavjin. Muraw, muraw! Mli razumete, kaj je to, če človeka le čemu p'li' vsakega potrebe?

Pisar: Ne vem, kaka je to?

Drebotsovyak: To je tahr, kaka če te bliče kofji glas in ti bi ga zamerjal, ti bi ga preslédil (móim) ti bi ga prejel - prejel kofji glas! Ne, ne! To ni vse. goice (Vozijonau) Prejeti kofji glas, to bi bil zbiran proti Bogu, proti ljudstvom in rebi. - Vzemite mi vse; gumb, kivo in vse, a jaz bom prejel, doblu bom imel svoje knjige. Vzemite mi še te in me bom uboj, doblu bom imel v rebi vse moje je delo. - Vzemite vse, ker je to! Pisal bom zvesto in reče kaj?

Pisar: Kaj?

Drebotsovyak: Izro v prpljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa!

Factor

6/11.34.

IV. dejanje.

Velika, kumiče robe - Drahovnjakovi hiši. V kotlu miza, nad njo jastice. Velika, kumiče peč, obok nje blapi, 60. Seme glavni vhod, zobj' vhod v kamno, na pesi ohue. Na steni na steklo stikane podobne in nekeje ugoščene le stice. Dejaje se nisi na predstier Frel's bejler, in pičene pogost po. Zgodne in traja do teme.

1. prizor

Neja, potem sklinar.

Neja (^{suple} stoji pred skrinjo, ki je ~~na~~ in glaga ravno obliki, hi ji nisi deloma stoji peče na steni, deloma stoji meta v gredju.)

Sklinar (vstopi in deeni): Dobro večer.

Neja (ki je glagela v skrinjo in je hles obujine od vseh, ce konuj obue in ne odgovori ničesar.)

Sklinar: Kje pa je on?

Neja: Kje neki? Kraseti je treba!

Sklinar: Ni je ni doma?

Neja: Je on ni.

Sklinar: Kje pa je? Ni upt piče beke rajine od sklinarjev?

Neja: Kje je? Kje pa je zmiraj, kje, te prismoula? Kje drugje, belna v jastiki pri ^{listih} ~~xxx~~ knjigah in skriptah, neumnih!

Sklinar: Kaj nič več ni! Saj smo jih vedno odpeljali le gorov...
hi.

Doq mi odqumti! (Tejhe pope mi glode obroz rube. Cij me.
hej'cara, behre, de podi tejhe ranje od rube.) Sh, hej!
Zdaj je, har je! (Pheru noj in ge poloji na mizo.)

2. prizor

Neja, Hamnik.

Hamnik (od scene, v rokah palico.) Dobro veer, Neja!

4/4

Neja (se obrne in ga opazi): Oh, oca! - Zdaj pa vi v takem?

Hamnik: V sprembe sem bil.

Neja: V sprembe?

Hamnik: To je das! Ham pa pojdate? Po gornah tih mimate sem. Mi
bricete pitri na panti? Andes se mi me briga, ki je krali me
mucei boditi obroz. (Lodi la pici me blaps.)

Neja: Mliner je bil je ku uhajorat, de mimate sem. (Pogledje dafu)

Hamnik: No vidis! - V sprembe sem ozel v najem je vas kajjo,
de simete je kuhet vaj ham.

Neja: Oh, ham pms pristi, ham pms pristi. Zdaj me stara leta
bome pa gopstoral, nemete, de bi v prujem pristi.

Hamnik: Ni pomoci, ce je teko. Jaz sem dostihmet umislil, de teko
ne mme naprej. Kinet mme delat in bedo delati, ne
pa pisati. Vai so je mnejali, ho so videli, de je smet
pa pravnje ne puchem brinen brayde tabler in je ga
qisorel, har je med tem, ho je stebel prazdo, stuhatel.

Neja: Kolikohet sem pehla: Panti bukale in sriste pa miam,
ho mi je kmete! Mi me, pa me! To je bijje roje, je

dejal.

Kamnica: Za vrogor, da je, je vrogor. Mi se mas je bile to menice.

Neja: En kotilo je zmetel za tiskanje. Nekej časa je omet celo vrage
ku + hiri, da sta kishela. Fobret se je knutijsi mi fuzgal
praz mič, praz mič. To je videl, da tako ni ^{prajde} ~~je~~, ja dejal v
kisheruo. Dejaks ni svet pamo plaševet ni plaševet...

Kamnica: Najhujše je bilo pri to, ker se muu knjige pobrali ni se kagan
je moral plašati.

Neja: En se vedel je gramu obringit dui, ker se pehli je ~~gogol~~, da
je delat v kouslabant ni ⁿⁱ del ^{gogolki} tize v greted, ker je napisal.

Kamnica: Od tega časa se muu par ^v ni tisti obusiki babet, hi se muu
prej zmiraj videli na metu ^{je} to in ovo!

Neja: On je je dejal ni dejal, kakor se ^{simamo} ~~pre~~ hiri ~~hejjo~~ hemo ni se
nikoli nič zmanjhati me more. Zdeja je videl, kam je prišel
ni mi pri plupaj.

Kamnica: Mi misliš, da vidi? kaj se pojtam da ne! Vsi, Neja, kaj
pra pamo, čeni hodi zduje časa nekej v glavi, činar prej
nikoli nisem mislil. Danes ti proum: Njezo oče, najini
Peter, kuoli ni bil praz pri pameti, Bog muu dej' nebeas.

Neja: Kaj? - Atako mislite?

Kamnica: Ne vem, kaj bi rebel. Kvanis ped proue bebe tako pri od stasas
ne otroke ni, Bog mas ravaj, - se ne pojnejsi pod. Kaj -
je obsoditi obraj me morem, prej bi rebel, da je mi
smali! Vsi plupaj se mi mislite.

Neja: Ho bi rajj obok me hito! Samu me se mudo ne shbi žiati, ogina sem
rege!

Hannu: Do je Bog del, da bo me heko vijo.

3. prizor

Prejina, Nance

Nance: Dobro veier, Bog dej, dobro veier. Ste se me Diabruje, ste se,
abitile, sem, da ste je sandrali, es pa praviti v Skafu,
de se le pa perrachtale popalite. Mi je Diabrujele same?

Neja: Kaj je ti peder?

Nance: Take funde sovinte mi je pavle. Hle poho, da pas nisi ne
mum g' ujo, bi pa pavle jole, da bi mi rentali. Pa den
her je pas bolau! Pravi, da mu je her zavdal, sem pa
odo p' mudo, ho huda p' mudo ne ujo! Faku je, da je
g' mudo, her hudo, her hudo. - Ho es pa p' mudo j' mudo
perrachtale, bi jole pa se pobacala, beku je trake nareciti
dames greier (shirouckin) pa - mudo - pas es m' mudo
sac! Hehe! Faku p' mudo pa p' mudo, da je te kaj. Na
ho vijo bi pa olovek najtajje p' mudo se p' mudo.

Neja: Vpajstbi je. Har pa p' mudo se m' mudo.

Nance: A, v p' mudo! P' mudo pa p' mudo! Na pa m' mudo kaj je p' mudo! Pa
p' mudo! (hudo.)

4. prizor

Prejina, Nance

Neja: Pravi, da je Bog del! To je me pas! Mi Bog me da, es sem

ne prisočimo, hje je vzeti. Toliko oleda, to mi hax taber!

Hammik: Mi je ~~nič~~ ^{holiga} nič ni re?

Maja: Nič! Lege imo fudri pu na vesti!

Hammik: Dober taber, Maja! Je že umela taber piti! Vostin' fozej je umel fudri i'ti, pa je ostegh & rojabe ni je fudri ni dšma.

Maja: Je je vsej upanje, da pubeht padele. Pa ta je vsej že odročim, ta ni je je pomagal naprej. Simoj pojate pa zavezaj'k rojaban, pa Bogre, pa bolik' časa, fuzij je najim podar, to bi je...

Hammik: Šinjaj bi pu mas pa fuzej fudri. Lizejo pu že lahko prebiti domu...

Maja: Pa je kvar je nič! Pasi je vjemim u je pregala! Same bule je hodi je glavi, - Potem ste pa se Lofa je obartim, Lofa je deset let, šteti je psem.

Hammik: Mi nisi pravite, da pros' obartima vjeti dehan ne fuzije.

Maja: Pravite se vsej mi da je prosa deli v šole. Pa je vjet taber nerada davi, to je najimlejši.

5. prizor

Prizorje, Lizej

Lizej (prizorje mejehem zabojčel (shinjor) ni je denu nelfe na tle, zapoji Hammik): Dober večer, dedej! (kunda pabr.)

Hammik: Pozdej, Lizej! Kaj je ni prizorje?

Lizej: L' očetam pra zheata vsej šifit, kar koda se potelovati je rebrij.

Maja: Levede, ko misla biti, če vse drugo zgledj ostane! Ti, so te šufte,
~~ne pa~~ čeprav ni več hiše ni curar! To nas bo jebelo!

(Lizej) Ah, tega pa nič ni prodal, kar pomeni te šufte,
 tega pa nič, hej ne?

Lizej: Do pebli, so.

Maja: Hej pa? Tam pes padovodnes, hej je rebel.

Lizej: Prej stabi, so pebli! Tadar je nita najpejja, je bojja pomeno
 najklizja.

Maja (Kamnik): Zdalj ^{ste} pa ~~mita~~ stičli!

Kamnik: Soj sem sedel, soj sem!

Maja: In ne takej moje sem se navezale! In 20 let sem garala pri
 njem in sem bila pohane ~~inpejja~~ belon seble. No
 je to mi? (Kamnik) Tudi vi ste havi! 20 let sem bila sata
 stara, ko sem se prostrepa sem ne je Drabosnja, ^{bi} bobil/me
 bili, pa bi bili boje naredili, belon, da ste me dali tu
 sem.

Kamnik (se potel ni ves ozupel gleda Majo, eizavleja čara): Lekker uoi,
 Maja! - No preim, Lizej! (Je proti pralun na steni.)

b. quizar

Prof. nji; Drabosnja.

Drabosnja (pivde od plemu ni more zvezaj apior, popravil; belon
 da nič ni Kamnika): Doker večen, oie! (Gleda za mižo
 v hodu, ~~ni~~ dene spise ve mižo ni jita predstave.)

Kamnik: Bog staj, Andra! (Obilofji qui metol ni gleda Drabosnja, bi)

pregleduju spise.)

Božej (vse za miži le očetu.)

! Preme !:

Bože (rojtogotina, Dabronjeha): Ški se danes ne odliš, kaj je tuda ?

Dabronjeh: Potoma ! To so mi odnesli krevčice, sem sbernil, da predeklam na naši jeziki igro od Kristuovog tipičnega.

Bože (krogline zametne z arkane, kotar la' hotela pici, že ujet to ! ni jezna odide na dnu ter zalogutne meti za roboji.)

Hammik (kvistopika miži.)

7. prizor

Dužnji pri Bože.

Dabronjeh: Zde je to nared ! Poglejte ! (Lita vedno.) Karne. Dije od celega, quenega kopljine in smrti jezusa Kris. pusa, našega ljubelega gospoda. Popisan od Anelija Dabronjeha, enice parca v Karolane, iz nemškega karolske igračo v rajme napravljeno v letu 1818.

Hammik (u nehoti odhije): To mi naredil ? (Lice la miži.)

Dabronjeh: To, des ! Poglejte, najprej nastopi smrt.

Hammik (zapluden): Smrt ?

Dabronjeh: Temu se pravi v igrah, "prologijus" ? Poglejte, kaj pravi: Jes se želim za stvaram, ker se ljudi pod sebi imam.

"Jas se v miži hiso radam, moj ocaia pa mojam piteli moram.

Poglejte miži pici, aurbark prste ozi tači (tali.)"

Vate belamovi abasivi, euhet facti vici magis suspici.

Jay vas bom prjela in od tega svete pric odzala.

Jay ne vjamenu prebra in glata, z menoj morate iz ta svata. Gleyte, de brumus jivite, de pomegnitku ubajite. (Joni)

Vute, to sem napisal, de se bo igalo, behor pobjunt me cart paitkemu kppjicju nasige Jopreke, zeto sem se tu napisal: (ert.): Zato mi to andolt strjinar, da Thaitura pas cartimur, in behor sine to y smih, te paste v najocaji gata (Joni morduisen) To sem hotel povedati! In hoc nos darnej vici ne bo, bodi to igio v nasem jeziku igiali no Karashem.

Hannish: Kvisti?

Sabroyale: Pnas gotoro! In se tehet fudo veseli, da je bil kvist kvisti, hi jim je je iz nansivne predelal na nas kvisthi jezika. Kvist je bil --- (se zamislili) Pa, saj sem bil se kvist, hoc sem to kvial! (Ogledav domnu Hannisha) Kojine, oie! (Se je polagome imasivt.)

Hannish (pustivne, potem komej stivne): Se.

8. prizor.

Pezinji, Pastanijak, Neje.

Neje (se zumej): Kar ust stopi. Kolis je!

Pastanijak (zumej): Se to fudli pojeli! Fuman vohaj rojuzge je vas me!

(stopi v luiso, Neje je njim): Dohet vicer!

Fui: Doy daj!

Forej

Pedavjale (pogleda po margjorah): Nibar u vuticiste! ~~Je~~ je mater!

Maja: Jeyis, chavija, ali ves?

Nijj (joke)

Pedavjale: Katermile je pivel majej mi je pordal.

Kammik: Katermile, hi je bil zopet?

Pedavjale: Saj veste, Francigi so ga zepali, tebest, kes mame, faj um
je ojetel, njega so ga utakniti med rojhe. Tdaj jim je
maje uel ni qvari, de ata pite z rossim shupaj ni ve, de
je umel. Teku je pito metamb me vem.

Maja: To to, se to je unneli quti! (Plauk h moju) Ti, pabef, ti
si ga qui pravil ob jorjauje! (joke) Niholi'oci ga ne bom
videla niholi'oci. Pa tako problem je bil, revoj? In
umeti je unnel, teko unled! (shokus) Niholi'oci ga ne
fo majj, niholi'oci!

Kammik: Niholi'oci! (Spoodachom) Krale Doga!

Maja (se vpravca): Krale Doga, qvarite oci! Krale Doga ze
to, da ga ne fo! O, voj, kaj um unnelo dojiceti! (Doga
jivo Kammiku) Krale Doga!

Kammik (vzroji): To, krale Doga! Se pumistite, beko hi um
pilo qui prav, ci hi quisel na voj dom, hi bi go ne pito
oci, hi ste um ga zepaviti - vi shupaj - za vce ocine
ice. Vem, de hi zelal, de hi ga pito zadela brogla ne
brjicem! Tako ga voj je! In pesem je vcega gaja na
pvetu.

Neja: On je risen roge gaje! Mi kaj čuti meti, ze to ne oprata
mohedem. Eduant jil je bilo! Tota ata majhna, unaka,
ali ze ovek dlevek, za ovek ~~z~~te deset, bi se fognala,
bahna zper, ee bi jil bilo pebe pisiiti nesreče. To je meti,
mi dosti slaba je, ee ni take. (Zaprta in se zgundi na klop pri
sebi.)

Kammik: Miler teho, Neja! Tve je boffe roge! Popsi meto z mano,
grem domos.

Neja (vrtane): Taj sumo bilo purpargini na to! Taj sumo bilo! Mi
nfaufe je bilo ze se se zmiraj! Zdej se tega ni več!

Kammik (vrtatin): ~~Lallo mi~~ Pa preber! (Neji) Popsi z mano, da
se se hej pomenuva, har je tebe. (bolode.)

Neja (za njim, Lijiji): Zahuni v kuhinji! (bolode.)
Lijij (odrode.)

9. prizor
Zabrosnjak, Radanjak.

Zabrosnjak (bi je stal prej, helen prihoran, uhese ogcij ni quijge
pri jastiech luó). Drog sum dej reči mi mila in pohaj, reči me
luó naj sum preti. Amen. (Hoji melejicane, ptem e plenu
do Radanjaka): Točaj, teho je! Pregaj mi reči!

Radanjak: Niže več!

Zabrosnjak: Tudi mene bmelu ne se več! Todi, bu je moj testament.
Radanjak: Testament? (Shro progliro) O čem pa?
Zabrosnjak: Ne ze nazaj! Za nazaj! To je, soviji obace!

Radanjski: Za svet pisavje!

Drabosnjaki: Pisavje, da bo svet videl, v čem in kako smo v teh časih živeli in kaj so z mano naredili. To je moj testament. Ne nimam zapustitve. - Tem, da je to nagurnje do pisavje božji dar - -

Radanjski: Pa tebi ni prišel prav dobih radov.

Drabosnjaki: Lador? - Znamu sem zapustil, to je res. Mi pogledaj, kaj sem zapustil v obecnju! (Kaj da list in volje ne denu.)

10. prizor.

Radanjski (sam)

Radanjski (listi po spisu in sem in tje nekoj čita):
Da veste fosijs med ljudmi prav, heho je.
Ladaj me škerde že modraš uči.
Vendar imam pramaunhauje velko peči.
Jas sem se me najčoga prijalla zamurov.
Pa gluh ta me je ledi govor.
To veste, da sem imel dober henuh prej škerde velk gnosti,
raj veste vi, kaj se meni godi.
Da v tem blagu veliko denarje bo!
Jaz se si pomagati namis (ne morem.)
Vas pijs moj poravnjak ni gre prate jist.
Jaz imam semur tolko, da imam cur dober vest.
(Goni) To je prav drabosnjakov! In Drabosnjak je
prav eden! (Listi dalje) Lepo čelovsti med ljudmi mi.

Glebe čare svoj doživeti mi! (Čiste delje in perde na komec.)
 Čajt je meni od teh pajnov oggerati (nehati.)
 Na vas jaz oč ne vem pegerati, (zaltereti od vas)
 hehn da ne brediti nevsnigani tako, hehn kaman,
 da smi mogel pendi peči: Amen! (Popeda na napis
 spredaj.) Procuji Obacé! (Kmalé se je popohume.)

11. prizor.

Redanjak, Dabosnjak, Lizej.

Dabosnjak (pusti od desne iz komec v šopi, iz lonca se vidi parče gas
~~gaspata~~ gasarice, mogoče dim se diže iz njega in troj se
 beditu nepolni ves prostor, on polkbi molí): Greh, svet,
 svet, nam gospoda Sabot! Nebi in zemlja sta polna nje,
 gore sta brate in čariti!

Lizej (pusti se njim, vrisi komec in šropi s pušpanovo vejico
 te odgovarja ne molitev): Čak in pride proti domu Bogu
 bčetu in Lomu in to Dubu! Hehn je bilo gzej on ne
 reče čare, amen!

Dabosnjak (ponovlje bi molitev in Lizej mu odgovarja. Sed
 tem napisi na ploje prate običajne tri križe in znak
 H. M. B., na to da Lizej svoj lonca) L.

Lizej (odvrača obe lonca iz roba na desno.)

12. prizor.

Dabosnjak, Redanjak.

Redanjak (polji ipis na mizo, ves prevez): Andrej, prynasa se od

mladih dek, to mene, jaz tebe! Če to bo nekaj pravi hudi, pridi
k meni! Lahko mi pa uihan kaj že zlo! (hude pokr.)

Dobrosnjak: Gledam, Redanjski! Pa pridi se ---- (pogleda okrog sale, se
obrne, bekor da se je spomnil, da mora pogledati kaj
tudi) Gledam!

Redanjski (je že med tem spustil njegov pokr in odšel drugje, v
levo!)

13. prizor.

Dobrosnjak, potem Lizej.

Dobrosnjak (sam, se obrne k javnicam): Trije bratji! Vi ste isbeli me,
brihej bratje mi niste ste ga v klona pri javnicah ji-
rini - me pri hudeh!

Lizej (prinese v roko lue in ji postavi na mizo.) Lahko tepe diti zdej
pa v roki. Taki je usualo diti v klona, ker vs bratji
prinese jezum hudeh, - Peve, oče, od postave in
bratje! Ho? (Ho?) (Lede k mizi)

Dobrosnjak (prisee hujze ~~pride~~ in ji polozi pred Lizejo.)

Lizej (leste melej časa, potem čete): Ho ste jezif in čavje quiter Deb.
lehem, ste isbeli privedre. Lina je bila hude in myla, a
nibeč jime ni hotel dati rube, ker ste pile jeone in mihi
smole deneja, de si pile platale. (Prehine čitanje) To je
to od pojitra. Sej ~~muam~~ ^{brati} ~~le~~ ^{le} od bratje, ne?

Dobrosnjak (leho zbirne in vede k pili.)

Lizej (apet leste, potem čete): ~~le~~ ^{brati} me galoreem so videli me

melu sepe gozdo. Eudite se se mi spocati v rodinane, by to
 prameni. Ti se publi. Rodil se je kralj vseh kraljev. ~~---~~
 Oni se se neupoliti, da priscijo vose pojavega kralja. Ti se ne
 pot mi pred ujimi je hodila duhovita gozda, sine.
 morali se se kraljev, kraljic in kraljic. Tak se priti
 v mesto Jeruzalem k judovskemu kralju Herodem. To je je
 special, ker je iselje in odgovorniki so mu: Frim vose se.
 juna kralja ----

(obed istanjem je polegoma padel jester.)

V.

Scenerija, halwa & T. de janyu.

1. prizor
Mlinar, Stojevij

Mlinar (sedi, od matrone govor, qui nuzi god kipp, qui ubi omni kargly. Vestin napol sedi, napol stoni. Tudi ne pbeza je mui pogua bolezen. Ste, hej čera sedi muius, potem klicē z naskarim glawm.): Stojevij, stojevij! (Hebečičica molie; ku ni odjira, zphlice se puchit) stojevij!

Stojevij (v hiši): Saj stisam! (Bez nalyčičica puvde iz hiše): Hej pa je vendar, ze vech prebota vimen, da je tebe spijte.

Mlinar: Pomagaj mi, da malo p... precedem

Stojevij (ze puvde z oclim murgu): Tebe pa nje? Kileti mi prav in vech se, kture drugice. (Ku puvdegr.) Tebe, zdej pa naj bi mebečičica pokoj mui. Saj je tudi drugi oclt pri hiši, ne samo ti.

Mlinar: Saj je drugi puvche! To je guro! Saj am vendar broj mui!

Stojevij: Stoj mui! Seveda je mui mui! Pa kletim mui! Po kletim mi prav pa vobeni drug ^{cu} ^{cu} pri hiši! Todej pa ^{me ubavi se!} ~~...~~ saj vimen čase! (Kone odito v hišo.)

Mlinar (zohiti): Sem pojdi!

Stojevij: No, hej:

Mlinar: Mi misliš, da ne vidim, da sem slep in gluh?

Stojevij: Hej pa je potem:

Mlinar (zohiti): Kletim, kletim! Pomagaj čalo muije bruce! Pi koperuica, se zandela mi bis!

Folt: Ke par. (Hoi ite.)

Alinar: Haj pa me brodi vpravdati?

Folt: Ona je ulazica.

Alinar: Ona? Mi ti je se hij ulazica?

Folt: Mi drugoga.

Alinar: Haj pa ti vplah delas qui hini?

Folt: Seem.

Alinar: Hlo pa te je najel?

Folt: Ona.

Alinar: Ona? Mi je ona gospodar? Mi ona plajni?

Folt: Seveda! Hlo pa drugi? Haj ni me muvete - table! Venite k site, da imate tebr quidus in phubus jeno...

Alinar: Zornis, zornis mi se daves, tebr je mi poberi od hise! Ti gajelovec, tebr je mi zoubi!

Folt: Haj misem pincel sam, Gospodinja me je najela, ^{hr} je gospodar je mi. Venite broditite! Hlo si ricer prodalal.

Alinar (u razbuni in hici): Ti kopis, zornis, poberi se pravim! (Sej. parne in zajene ze ujim ferglyr.) Haj je vem, hij delas qui hini, te --- (u seveda v stol in tebr dibeji obuci, bebar da je ovoti prizadet.)

4. prizor.

Dajinja, Brojey in Ivan.

Brojey in Ivan (prohibitive oj ~~se~~ hise): Haj pa je?

Folt (varnodvornis): Vprecl sem je, hij nej delamus, me je pa ne

vsem pepem prišel zmerjati in tako je hišičel -- No, kaj sta stisela.

Štepec: Sprejita je v hišo. Sedaj bo kmalu minulo.

Prav in Folk (morda mladinarji v hišo.)

Štepec (vzje za njima bergerja + reja.)

5. prizor.

Štepec, Drebrnjak.

Drebrnjak (pride od stene. Zanimajen je, pozna se mu, da piše.):

Ober dan, Štepec!

Štepec: Ober dan.

Drebrnjak: Ali bi smel iti v pošlbo nekoj prisket, Štepec!

Štepec: Le vidite, kaj je itek odputo. Tetas je šle rikat papirja za ognjišče.

Drebrnjak: Za ognjišče?

Štepec: Polna pošlba je tega papirja. Kam pa brošuro z njim dam, kakor ne ognjišče.

Drebrnjak: Pa so kape xxi. Škoda - oganj, škoda!

Štepec: Zakej pa jih niste vzeli s seboj, če ste se peljali v Benobar. In jih nam nihče ne bo ~~ne~~ hranil.

Drebrnjak: Nisem mogel druga. Zdej se mi je zdelo, da bi bilo še nekoj pošlbi, bar bi prodaloral.

Štepec: Če nisem je pohursili. Le pogledjte!

Drebrnjak: Pa, Štepec! - Mi smas malo zganje. Karil prvo par drobega šulali s fistele tepke tam je skedyam. - Ali smas?

Lejcey: Dosti je je, bar ogledite u potem.

Grabsnjak: No, prouim. Zdej pogledem pa res pogledat. (Pre
proti postli.)

6. prizor
Pujšica, Katica.

Katica. (Vstopi iz pisarne in proči zehleniti rota. Na glavi nosi mal
gubas, polu papirje.)

Lejcey: Mice ne zehleje, Katica! Tojdej Andreu nehej ishat.

Katica: Hej hodo neki dobili! Lejcey je rhu^{me} smisi suadla. (Skur
gubas v miso.)

Grabsnjak (que v postli.)

7. prizor
Lejcey, Ivan.

Ivan: Mli nun seichet tehr priste?

Lejcey: Vrank, pa.

Ivan: Lejcey ne more rei dolgo trajati. Vdhar sem se zelujic videt, je uticim
orletel. Mli hej dosti je?

Lejcey: Ahelo!

Ivan: Ne ~~bo~~ rei dolgo, ne!

Lejcey: Holibar bo, bo bo predolgo ni holibar je traje, je prici.

Ivan: Hej murei pomagati. Je je tehr!

Lejcey: Je je tehr! Ne morei pomagati! - A, narediti se ur.
ras². Mli se je pol muni oplot tiete ^{adeti} ~~maget~~. In se taloge
elorehar. - Samo garaci ras in more shigane pojte, da mi

šla po Dravi! Zda je imam!

Vran: Si pa te Drabronica, beku si zmedej prej zelela!

Serjej: Nisem nikoli zelela. ^{Karija} ~~Prej~~ sem imela posla! Njiga, pa me Drabronjo. Kar čim mudi nej je gojije! čim se zeli, beku, da je ne zaco praus na tem gruntu. Andreov oče je zavrnel, Andre je obzgodaril, ta je prizadela. Proje, kaj čehu se mene.

Vran: Ali kaj piije?

Serjej: Kdo?

Vran: On.

Serjej: Če bi ne bil bolih, pil bi se ne bi prizadela.

Vran: Zda je, zdej, če se kaj piije?

Serjej: Kaj pa rprošate? Pereda piije!

Vran: A, zganje?

Serjej: Kaj pa dmejeje! Vino me parte na Lentjujuju.

Vran (shimotno): Kar daj mi je, bolihor hoče, pa se ve. - Tči bo pil, prej bo prdelal.

Serjej: A, teko mislite?

Vran: Potem pa naredi, kar hoče. Drug pr drugim ste dediča ni ne bo troje. Kar daj mi zganje, le kar daj mi ga, mislen

Serjej: Ali ve, bolihor je bo sam hotel. (Garde - hio.)

8. prizor

Vran, Lene

Lene (prvine iz hiše velika prifery.)

Vran: Kam je ti, Lene, s tehimi pumbaljom?

Lene: Pri!

Vran: Kam?

Lene: Od hiše!

Vran: Pa zdej, med leti.

Lene: Zdej med leti, da!

Vran: Proč u je pumbar je ob ~~umrleten~~ Pimur.

Lene: Stevi nič mar, jaz grem zdej.

Vran: Zdej pa?

Lene: Jaz sem je enkrat sil pri, tebe, bo u šli Drobomjškovi u
pumbar. Me je pa spravil molinar, da sem postal. Dejal je, naj
ostanem, ker zè ore akto sem pri hiši. In, da si bolj ore na
robo, è si jaz sil. No, sem pa postal! Je pa tudi ore šlo, hehe
po quorci, doler sem imel jaz beudo. Zdej je pa ozla pua
tega dezantery, tega Folke naryaj, zdej je pa vem! Se Katia
me ocè ne pogleda, se nje sem pumbar, odhar je ^{te} štefelan
pri hiši.

Vran: Le se potani, le! Naj ti pa malo pridlojo.

Lene: Pridlojo? ^{ali mi za} ~~U~~ pridlojanje! Jaz hriem imeti ved pri
hiši. È pa ne grem, grem pa jaz.

Vran: Kam pa pojdis? Ker te bo pa ozal har na vsem lepem?

Lene: ~~Proč~~ me ^{Proč} ~~Proč~~ ^{Proč} ~~Proč~~, è ~~Proč~~ bom delal, hehe ne Fratr.
unji. Jaz grem! No ničur, Vran, pa ni bar hej jazlo. (odide)

Vran: Pa ničur, Lene.

9. quizov.

Travn, Drebronych

Drebronych (pisale iz prajilbe in zablere, nete.)

Travn (to plise, pogleda proti prajilbi in zbeje pred Drebronychom, leba de u nun ogleda, reut, v miso.)

10. quizov.

Drebronych (can.)

Drebronych (pinne zrojeyj poginje, acde za mizo pod ligo in pogleduje opine. Ne to njame iz j' brabe, hi je nusi, popre in prvinen'le in prvine pisati.)

11. quizov

Drebronych, chrojeyj, pozueje pregov

Chrojeyj (je je med pisanyem enkrat quile ne praz ni potem izet shpile najej v sejo. Lodej prvine ne pecemu hujinim ^{slamine} ~~XXXX~~, pod peg. Dubi hleb kuche in stebeni's'ce j'ganje ter ne protavi pred Drebronycha ne mizo.)

Drebronych (drizne glas in vidi, hej je pinute, z celibr priscimotje odloje prvinenile in sklene pohi): O, bistrick naj to Bog prvine, chrojeyj!

Chrojeyj (nun princi hleb): Pazite!

Drebronych (odruje kos kuche, = njame ^{slamin} ~~sk~~ ⁱⁿ ta obuje zrojeyj v papir): Proucem demor za njo. Ime pece malo. Bistrick, Bog prvine, chrojeyj!

Chrojeyj: Je je doonej nujens. Mi ste hej dobili v zajit'bi?

V. Gregor (u pijari zari qui pipibbi in lam obitoji ni gledas. Je ves
spemenjen in šadats, da se ni mogoci spoznati. Nosi
staro, oguljeno, rojčiko obleko in vijen iz ravn.)

Dobrosnych: Nebej je, nebej! (Pije.) Oh, to u pitije! Slovek vete zve
cevsti, badek vse nimas, kovanek tega niscem vedel, sedaj je
sem. Kovanek ga je malo presci, raj nisc ne tejim. Glej tu
simam napisane, da nisi ne tejim.

Bojcey: Spet hej uroga?

Dobrosnych (vrti): Spet ena nova očitna pored za pijance ni za
vimehe prate.

Bojcey: Prekuste jo! ≠

Dobrosnych (vrti): Oh, jaz ubogi pijance, jaz se sedaj odzorem vsem
kmetim babam, njim potranju in dyanju ino jaz
venujem na sveta vstija, na pine peha ino na
duba helmarja, jaz venujem vse, bar vna, pira in
zganje prate venujo, listo pijanc vso se jaz izporem
in izporem svetlo vstiju moj vjzoro vrti ca,
vrti meteri ino vsem ljubim napisim pretom, da
sem jaz od mojsh detronih dni sembej do
sedanje ure je drtikhet oclih pil ven iz vrti, s
kangst in glajer in drugsh pord-amen.

Bojcey: To ste pa spet udeli! To pa polom je godilnel, be,
dar je brate brati. - Le pijte, princem si enega.

Dobrosnych (pizije)

Bojcey (vzame hleb pod pazduho in odide s stblersic'ov v
hiso, pa se takoj spet vrne s polno stblersic'ov in
jo potavi na mizo.)

Dobrosnyeh: Pa se gur imam. Eua uore pescu od nazistih
 pretor. (Pipe.) Poglij, dezej, hebe jem nazisal: Tu je
 mene pamé (ramenja) pram, ker ge fudi rad praham.
 Kehela! - Na, tebi jo davu, koj imam se prepisavil. Na,
 dezej, da jo bos preta in na me misli te zoren. (Fi
 de list.)

Dezej (vzame list): Le se malo se pomnosit! (Gre. list.)

12. quizas.

Dobrosnyeh, Gregar

Gregar (pride od pojave pod kipi in stopi k Dobrosnyehu, ki gleda v
 spise): Oie!

Dobrosnyeh (drigue glori in zindem pogleda.)

Gregar: Mi me ne poznate, oie?

Dobrosnyeh (vstane, se zivene preta, gleda nelej oas.)

Gregar: Mi me ne?

Dobrosnyeh (komej slisov): ^{Kora} Gregar, ti?

Gregar: jaj, jaj! Lahaj gledate tehr zindem. Saj pohr mi dajte,
 ko se masam po deselike letih.

Dobrosnyeh (kiple po Gregarjevi pohi): Mi ni - se - jir?

Gregar: Saj vidite, da jem.

Dobrosnyeh: Tedaj nisi umrl? (Le nos tene)

Gregar: Kmalu si bil, ^{na} nisi umrl, akto je manjhalo. - Lahaj
 tehr gledate mi se beate po oem telcu?

Dobrosnyeh: Gregar, Mi ni jes ti?

Gregor: Ali ne morete razjeti? Tam, da me bodo ~~at~~^{mama} / nekaj upo-
neli. — Mi je boljše zdaj pri vas?

Dobronjeh: Da, nekaj pisala! Poslušaj! (Gre. hrišč.)

Gregor: Tudi, ^{zame} če mi ne vidijo pade, da sem ^{prišel} ~~prišel~~. (Psest.)

13. prizor

Gregor, Dobronjeh, Alojzij.

Alojzij (v hiši): Kdo pa? (Stopi na prag.)

Dobronjeh (na pragu): Tam te nekdo čakal! (Kaj ne Gregorje in
neto odleja na svoj spredaj, ves skrivno, za se.) Klam me
je pred njim, ^{stam, pa kakor} ~~stam~~ me je stam. (Odside.)

14. prizor

Gregor, Alojzij.

Alojzij (stopi bliže): Kaj hočete?

Gregor (s poudarbo): Alojzij!

Alojzij (pobliže, pol vneto): Gregor! Gregor! (Ho ti k njemu.)

Gregor: Mi ni ti zdaj pri nas? (Vstane.)

Alojzij (prihinja)

Gregor: Tam si ali pa?

Alojzij (v gnu, v zadregi): Ne vem. (Stopi od njega.)

Gregor: Tudi ti je odmisliš od mene, od ~~nekega~~^{mamica}, hi se je
mislil za nepodrobnim? Hje so meti?

Alojzij: Škoti? — Mi jih.

Gregor: Mi jih? Mi jih več?

Alojzij: So se! (Za se) Ne ^{re} mislil! — Čed bodi si prišel?

Le Zabej pa?

Avrij: Farsadi dolgor.

Gezor: Farsadi dolgor. —

Pa

re cur

Gregar: Z grobe ne! ~~Spilata~~ ^{re cur} ce me ogibate! - Uje or mati? (Kriev) ^{kuj}

Bojcey: mu zastari pob): Pocahej! Sedis! Najboje, da ti porum ore.

Gregar (nose): Hej??

Bojcey: Vasih ni oci tu, ne Drabosevji.

Gregar: Ne oci? Pa hje or?

Bojcey: V Pembare.

Gregar: V Pembare? Hej delajo stavn?

Bojcey: Gostujes.

Gregar: Tu tu, kdo je tu?

Bojcey: Drabosevje je pile pred Lirimski leti prodane ne drafli.

Gregar: Ne drafli prodan, nai dom? - Pa cegas je sadlej?

Bojcey: Kupil je ore plucej briser mulinar...

Gregar: Tu ti zavj tu gospodinjis?

Bojcey: Ne.

Gregar: Hej ga potem?

Bojcey: ^{Hev} ~~Hev~~, odpruti vis! Nisem same hives! Cee or me prisilili, da prisim nai dom...

Gregar: Hej, hej?

Bojcey: Sem ozela mulinaja...

Gregar: Vzela mulinaje? Ti! (za pome ob sebe.) Zato, da

prisim naj dom in apropasti novega, si postala ne,

zmeta! Ti! Zakejsem se pruit? Zakej? Ti sloinje!

(za ropode in vije ob tle) Muri! Muri, ^F ce ni

¶ *Godwinke in priscum san!*

danogivati arveu!

Surjeij: Pomagajte, pomagajte!

15. quizu.

Prefinje, Folt in Trau.

Folt in Trau (pilotite ij hise): Hej je, hej je? (Vodite ukun
acijo, planete ned Greguje ni resite Surjeija.)

Folt: Kdo je ta razbojnik? (Plane proti Gregujin.) Kdo ni, logor?

Surjeij (se komy slji na vogel): Prusti je, Folt! Trjdi! Pjstive v
hise!

Gregur: Kdo sem, brs kumelu zmedel, Folt!

Folt (se spjra): Gregur!?

Gregur: A, kdo je ta, ki je zvrta ose uerice? Kdo je ta?
(kocari Trau po glavi, se se zome po Folt.)

Surjeij (zahisi): Surjeij, oje! (Le zgrudi k Trau.)

Folt (hoci proti Gregujin.)

Gregur (polegne dolj noz ije ihruja): Ne brs! ~~Ne~~ ket
sem ubijal, br misim vedel, hoga ni zehaj. Tu (heje
na Trau) ~~sem~~ sem oboje! - ~~Levke ni plicna~~

Lestov.

11/ii. 34
et 20t.

Karshua 27/ii. 34